

Březolupský ZPRAVODAJ

14. března 2013

č. 73, ročník 22

cena 10,- Kč vč DPH

Vydává obec Březolupy, č.p. 90, 687 13, tel./fax: 572 580 116

e-mail: obec@brezolupy.cz

<http://www.brezolupy.cz>

Čím vlastně ČČK je a jaké je jeho poslání?

Všichni, kdož se setkávají s Českým červeným křížem, ať již jeho členové, zaměstnanci, dobrovolníci, či na druhé straně, cílové skupiny našich programových aktivit, si mnohdy kladou otázku „čím vlastně ČČK je a jaké je jeho poslání?“

Odpověď na ni je určena historickým ukotvením ČČK, stejně jako ukotvením celého Mezinárodního hnutí ČK&ČP: ČČK je součástí této rodiny 188 národních společností, Mezinárodního výboru ČK a Federace společností ČK&ČP již 20. rokem. Vezmeme-li v úvahu i naše oficiální předchůdce – tedy ČSČK a Vlastenecký pomocný spolek pro Království české, pohybujeme se v tomto prostoru již 145. rok. To je opravdu významná doba, za kterou jsme se světovým organismem ČK spojení natolik, že si to ani někdy neuvědomujeme. Bez znalosti odpovědi na úvodem formulovanou otázku patrně nikdo v ČČK nesetrvává ani se k němu nikdo nepřidá. Setkávám se mnohdy s tím, že naši členové, zaměstnanci či dobrovolníci nemají vždy přesnou představu o identitě národní společnosti ČČK, což je mnohdy příčinou zklamání očekávání, které někdy vyústí až v rozchod s ČČK.

Čím je tedy ČČK? Jako všechny národní společnosti Červeného kříže, má být i on rámcem pro aktivity dobrovolných členů, které sdružuje. Má se snažit oslovovat veřejnost a získávat ji pro zapojení do svých aktivit, nejprve jako dobrovolníky, později jako členy.

Lidé se v národních společnostech nesdružují samoúčelně – tak jako v žádném spolku. Vznešeně řečeno, sdružují se, aby naplňovali poslání Červeného kříže. A toto poslání je ono jeden a půlstoletí stejné – pomáhat všude tam, kde je to třeba, snažit se předcházet nebo alespoň zmírňovat lidské utrpení ve všech jeho formách a přitom být doplňkem, nebo chcete-li pomocníkem, státních a jiných veřejných institucí na poli humanitárním, zdravotním a sociálním. Červený kříž nevznikl proto, aby se s profesionálními institucemi na tomto poli přel o vliv či renomé, ale aby jejich činnost doplňoval, aby působil tam, kde ony působit nemohou či nechťejí, třeba i proto, že by to pro ně nebylo účelné.

Pokračování na str. 3

KOMPLETNOST ZPĚTNĚ ODEBÍRANÉHO ELEKTROZAŘÍZENÍ

(ELEKTROWIN a.s., skupiny elektrozařízení 1 – velké domácí spotřebiče, 2 – malé domácí spotřebiče a 6 – elektrické nářadí)

Zpětně odebrané elektrozařízení – použití elektrozařízení pocházející z domácnosti od občanů i podnikatelů.
Zpětně odebraný výrobek se stává odpadem teprve předáním osobě oprávněné k jeho využití nebo odstranění, tedy do rukou specializované recyklační firmy.

ROZHODOVACÍ PROCES – JE PŘEBÍRANÉ ELEKTROZAŘÍZENÍ KOMPLETNÍ?

Mechanické elektrozařízení (točivé aj.)

PŘÍKLADY:
odstředivky, prádla, ventilátory, vysavače, mixéry, odšťavňovače, mlynky, ventilátory, šicí stroje, vrtáčky, brusky, pilky, zahr. sekačky, vibrační brusky, hoblíky, frešky, broušení kladiva, lis, myčky a další

Tepelné elektrozařízení

PŘÍKLADY:
sporáky, vest. trouby, varné plotny a desky, kachličky, fritovací hrnce, varné konvice, el. páčky, zařízení na svařování plastů a další

Mechanické a tepelné elektrozařízení

PŘÍKLADY:
pračky, sušičky, vysoušeče vlasů, kulmy na vlasy, teplo-vzdušné ventilátory, horkovzdušné pěstěčky a další

Elektrozařízení k chlazení a mrazení

PŘÍKLADY:
všechny druhy chladicí a mrazicí techniky

„Jiné“ je elektrozařízení, které využívá indukci, mikrovlny

PŘÍKLADY:
mikrovlnné trouby, indukční plotny, nerostací holicí stroje, svařovací přístroje a další

ZÁKLADNÍ KOMPONENTY

hnačí část	hnaná část	nosná konstrukce
motor	buben, odstředivky, převodovka mal. spotřebičů a el. nářadí	skříň, plášť spotřebiče

ZÁKLADNÍ KOMPONENTY

hnačí část	hnaná část	nosná konstrukce
topná tělesa / topné články	trouba na pečení, varné plotny, fritovací nádoba	skříň, plášť spotřebiče

ZÁKLADNÍ KOMPONENTY

hnačí část	hnaná část	nosná konstrukce
motor, topné články	buben pračky / sušičky, hlavní čerpadlo myčky	skříň, plášť spotřebiče

ZÁKLADNÍ KOMPONENTY

hnačí část	hnaná část	nosná konstrukce
motor, kompresor	chladicí okruh vč. výparníku	skříň, plášť spotřebiče

ZÁKLADNÍ KOMPONENTY

hnačí část	hnaná část	nosná konstrukce
indukční cívky / tělesa, mikrovlnné zdroje, elektro-magnety	varná deska, skříň, plášť spotřebiče	

Obsahuje elektrozařízení, které odevzdává občan ve vašem sběrném dvoře, všechny uvedené komponenty?

Jde o zpětně odebrané elektrozařízení, předejte je kolektivnímu systému ELEKTROWIN...

Jedná se o odpad, kolektivní systém ELEKTROWIN tento elektroodpad nepřebírá.

Kontakt: ELEKTROWIN a.s., Michelská 300/60, 140 00 Praha 4, tel.: 241 091 835, fax: 241 091 834, e-mail: info@elektrowin.cz, www.elektrowin.cz

Červený kříž vznikl a existuje proto, aby spojil sílu, um i prostředky těch, kteří se dobrovolně dají do jeho služeb ve jménu vznešeného ideálu humanity, jak to vystihl sám H. Dunant ve své programové knize *Vzpomínka na Solferino* (přesný citát najdete v č. 3 letošních *Novin*). ČČK, jakožto národní společnost Červeného kříže, je tedy humanitární sdružení těch občanů, kteří z vlastního rozhodnutí a s využitím vlastních sil, schopností a prostředků chtějí pomáhat všem, kterým nemá kdo pomoci, nemohou si sami pomoci či neví jak si pomoci. Za tímto účelem se členové spojují, pro tento účel se vytváří struktura ČČK, která spojuje síly členů a dobrovolníků se silami zaměstnanců ČČK.

Tak to vyplývá ze základních idejí, na nichž byla naše organizace vybudována, vyplývá to ze Statutu mezinárodního hnutí ČK&ČP, promítá se do Stanov ČČK.

Potenciální členové a dobrovolníci by sice neměli dialog začínat slovy „co mi ČČK dá“, ale spíše nabídnout, co mohou dát ČČK oni, avšak bezpochyby pro ně musí angažmá v ČČK subjektivně vnímáno jako přínosné. U každého z členů či dobrovolníků musí být v rovnováze jejich podíl na konkrétní činnosti na zdravotním, humanitárním či sociálním poli s uspokojením plynoucím ze spolkových aktivit, tedy se sdružování se s jinými lidmi. Pomyslné kyvadlo se nesmí vychýlit příliš na žádnou z těchto stran – nesmíme se domnívat, že jediným důvodem členství či dobrovolnictví v ČČK je jen spolková činnost – s výjimkou samozřejmě členů vyššího věku – a stejně tak nesmíme zaměňovat členy a dobrovolníky s „humanitariány z povolání“, kteří budou jen plnit humanitární povinnosti a nebudou moci či smět se také prostě pobavit.

Členská základna by měla být základem každé národní společnosti. Ne však pasivní, existující jen z tradice či pro dobrý pocit „kolik nás je“. Ta naše činí, spolu s dobrovolníky, prakticky tři desítky tisíc. Tento počet stále představuje velmi dobrý lidský potenciál. Musíme jej však ale umět využít, nabídnout našim členům a dobrovolníkům zapojení do konkrétních činností. Prozatím tento potenciál plně nevyužíváme. K získávání nových členů snad přispěje nově organizovaná práce s mládeží, tedy začlenění samostatné Mládeže ČČK od 1.1.2013 zpět do místních skupin ČČK.

Nezapomínejme, že právě a především dobrovolná práce členů a dobrovolníků má být onou přidanou hodnotou Červeného kříže proti organizacím postaveným čistě na profesionální bázi. Minimálně by si dále měla každá národní společnost sama, z prostředků členů a výnosů vlastní činnosti, uhradit svůj „bazální provoz“, tedy náklady na spolkovou činnost a činnost úřadů všech stupňů.

ČČK, byť je organizací na dobrovolném základě, musí poskytovat služby na profesionální úrovni. Proto preferuje v případě dobrovolníků dlouhodobý vztah, kdy může být daný člověk patřičně vyškolen. Bohužel, mnozí mladí lidé hledají spíše krátkodobé dobrovolnictví. V oblasti sociálních služeb a činností, v oblasti výuky první pomoci – tam je místo pro ČČK.

*Noviny Červeného kříže (6/2012)
Za ČČK Březolupy Blahová Štěpánka*

Slovo na úvod

Zcela jistě to zažíváte i Vy. V posledních letech na nás stále častěji vyskakuje ze všech možných stran nějaký ten paragraf, vyhláška, někdy dokonce i celý zákon, který nám dává nějakou tu povinnost či právo.

Dokonce už i chlapi v hospodě si nevyhrožují „Já ťa liším“, ale novodobě je slyšet „Já ťa dám k soudu“. Jistě, zákony jsou tady, aby se dodržovaly, ctily a pokud se tak nečiní, je nutno právo vymáhat. Je ovšem nutno podotknout, že mimo zákonných práv, má každý také své zákonné povinnosti. A na povinnosti, a nemám na mysli pouze ty zákonné, se dneska poměrně houfně zapomíná.

Často se při své praxi setkávám se sousedskými problémy, kde jeden soused požaduje po úřadech, aby mu dal za pravdu, a totéž očekává přirozeně i druhá strana sporu. I když úřad, ať již náš, nebo kterýkoliv jiný, dá jedné ze stran více či méně za pravdu, co se tím změní? Možná padne i nějaká ta pokuta (otázka je jestli se nakonec vymůže...). Ale mám z praxe vyzkoušené, že mimo stupňování se sousedských problémů, embarga na slušné pozdravení souseda či protiútok stejného kalibru (ono přece téměř každý soused něco porušuje), se nic podstatného nezlepší, spíše naopak.

Proto vezměme selský rozum do hrsti, neboť žádný úřad nám sousedské spory neurovná, většinou pouze přilije olej do ohně. Nejlepší spor je totiž ten, který vůbec nevznikne. Snažte se mít na paměti, že vedle svého práva, máte vůči sousedům i své povinnosti a pokuste se najít vždy kompromis, uspokojivý pro všechny strany.

Pokud takhle budeme k těmto potenciálním sousedským sporům přistupovat všichni, odpadnou nám problémy či starosti s tím, že sousedův pes neustále utíká a „očůrává“ nám naší fasádu, soused parkuje autem stále tam, kde nemá a náš syn musí auto obcházet vstupem do silnice, soused nám zase tak zadýmí zahradu, že to prádlo musím vyprát znovu, sousedův „spratek“ nám zase bezdůvodně rozbil okno či posprejoval vrata a pod..

Pokud si dokážete ke své, okolí obtěžující, činnosti položit otázku „Chtěl bych, aby mi tohle dělal můj soused?“ a pak ji odpovědně vyhodnotit, že ne, tak tu činnost prosím nedělejte těm svým sousedům ani Vy! Pokud to všichni dokážeme, bude se nám všem společně dohromady žít určitě o něco lépe.

Je nutno ovšem také podotknout, že komu není rady, tomu není pomoci, a pokud přece jenom chování některého ze sousedů překročí veškeré meze (a pár bych jich tady vyjmenovat mohl, ale bohužel zákon o ochraně osobních údajů mi to nedovoluje...) pak od toho tady ty úřady a soudce přece máme.

Přeji všem spoluobčanům (a samozřejmě ne jenom jim), aby pomoc úřadů či soudů potřebovali co nejméně.

Ing. Petr Kukla, starosta obce

Vážení občané, i Vy se můžete podílet na obsahu a podobě dalších zpravodajů. Pokud máte zájem přispět k vydávání zpravodaje článkem, svými postřehy či inzercí, kontaktujte vydavatele – Obec Březolupy (obec@brezolupy.cz) tel 572 580 116. Zpravodaj vychází 4 krát za rok s nákladem 400 výtisků, grafická úprava a tisk Petr Brázda – vydavatelství Břeclav, prodej obchodní síť v obci Březolupy. Neprošlo jazykovou úpravou. Archiv zpravodajů můžete nalézt na www.brezolupy.cz. Autorem většiny fotek v tomto zpravodaji je Marek Michalík. Děkujeme

Z jednání zastupitelstva obce

Zasedání zastupitelstva obce se konala 12. 12. 2012 a 13.2. 2013.

Zastupitelstvo schválilo:

- Rozpočtové provizorium pro hospodaření obce pro období po 1.1.2013 do doby schválení nového rozpočtu obce pro rok 2013.
- Obecně závaznou vyhlášku č. 1/2012 obce Březolupy, o místních poplatcích, s účinností od 1.1.2013.
- Odměny za rok 2012 pro starostu, neuvolněné zastupitele, zaměstnance obce, účinkující a spolupracovníky obce.
- Využití odvodů za vynětí ze zemědělského půdního fondu za stavbu silnice Šarovy – Březolupy ve výši 872.720,- Kč na mimořádné snížení úvěru ze stavby ČOV + kanalizace Březolupy a doplnění této částky pro mimořádné snížení úvěru na celkový 1,0 mil. Kč.
- Prodej pozemku v k.ú. Březolupy p.č. 1690/1 o výměře 190 m² za cenu 80,- Kč/m²
- Prodej pozemku v k.ú. Březolupy p.č. 2400/39 o výměře 750 m² za cenu 40,- Kč/m²
- Koupi pozemku v k.ú. Březolupy p.č. st. 53 o výměře 43 m² za cenu 200,- Kč/m²
- Koupi pozemku v k.ú. Březolupy p.č. 5394 o výměře 1.180 m² za cenu 50,- Kč/m²
- Veřejnou vyhlášku „Výzva pro vlastníky opuštěné nemovitosti“ č.j. věci opuštěné/2012/02.
- Dohodu s Lesy ČR ve věci mostu na Lapači.
- Výpůjčku pozemku v k.ú. Březolupy p.č. 3883 o výměře 951 m²
- Pokračování v projektu „Sportovní a dětská infrastruktura Regionu Za Moravú“ a to i po uplatnění finanční korekce ze strany orgánů Regionálního operačního programu Střední Morava a to v návaznosti na zjištěná pochybení ve výběrovém řízení. Uplatněná finanční korekce činí 10% způsobilých výdajů zakázky, což představuje snížení celkových způsobilých výdajů tohoto projektu o 1 798 255,10 Kč (tj. 10 % z částky 17 982 551,00 Kč) a následně také výše dotace, a to o částku 1 618 429,34 Kč. Zastupitelstvo obce Březolupy dále schvaluje navýšení finanční spoluúčasti obce Březolupy na realizaci tohoto projektu z původních 10% na 20%, což činí 926.000,- Kč.
- Darování, prodej či směnu obecních pozemků (k.ú. Březolupy, p.č. 4501, 331/22, 4481, 331/18, 346/2) pod potokem Březnice a to Povodí Moravy, s.p.
- Zprávu finančního výboru z kontroly investiční akce „Rozšíření místní komunikace k MŠ“.
- Zahájení přípravy dotačního projektu „Polní cesty, protierozní opatření a interakční prvky Topolná – Březolupy, 2012“ (PC+PEO+IP 2012) a to společně s obcí Topolná včetně výběru dodavatele projekčních prací.
- Koupi pozemku v k.ú. Březolupy p.č. 5760 o výměře 148 m² za cenu 105,- Kč/m²
- Koupi nemovitostí v k.ú. Březolupy, RD č.p. 129, stodoly v humně a pozemků p.č. st. 204/2 (771 m²), 157/11 (64 m²) a 144/3 (686 m²) za souhrnnou cenu 1,2 mil Kč.

- Přijetí daru a výkup pozemků v části obce na Zelnici s výkupní cenou dle bonity ve výši 50% dle ocenění KPÚ, max. však 10,- Kč/m²
- Souhrn posledních rozpočtových změn (opatření) schválených radou obce - rozpočtové opatření č.7, č. 8, č. 9 a č. 10 /2012.
- Vyčlenění finančních prostředků z rozpočtu obce na spolufinancování investičních projektů v roce 2013, které získaly nebo se ucházejí o podporu formou dotace. Jedná se o případnou realizaci akcí: Sportovní a dětská infrastruktura Regionu Za Moravú (spoluúcast max. 1,5 mil. Kč), Rekonstrukce místních komunikací Březolupy – 2013 (spoluúcast max. 2,0 mil. Kč), Modernizace interiéru víceúčelové haly (spoluúcast max. 0,5 mil. Kč), Modernizace školní družiny (spoluúcast max. 0,5 mil. Kč), Obnova památníků obětím I. a II. sv. války (spoluúcast max. 0,1 mil. Kč), Revitalizace centra obce Březolupy 2012 (spoluúcast max. 1,5 mil Kč včetně zajištění udržitelnosti).
- Jmenování resp. potvrzení jmenování pana Zdeňka Andráyska jako zplnomocněného zástupce obce Březolupy v Honebním společenstvu Březolupy.
- Směnu pozemku v k.ú. Březolupy p.č. 5394 za pozemek p.č. 5396.
- Vyslovení souhlasu vlastníka honebních pozemků (pozemků ve vlastnictví obce) s členstvím v Honebním společenstvu Březolupy.
- Opětovné podání žádosti o dotaci z ROP na projekt“ Revitalizace centra obce Březolupy 2012“.
- Rozpočet obce na rok 2013.

Zastupitelstvo vzalo na vědomí:

- Podání žádosti o povolení k eliminaci bobrů na rybníku Hluboček.
- Informace k zarůstajícím pozemkům na Zelnici.
- Informace o systému výpomoci se zimní údržbou chodníků pro období 2012-2013.
- Zachování funkce „správce obecního pořádku“ i pro rok 2013.
- Informace o projektu „Březolupský kroj“ a naplnění členů týmu pro jeho realizaci.
- Informace o pořádání tombol na území obce Březolupy.
- Informace o probíhající kontrole kontrolního výboru zastupitelstva obce.
- Návrhy, připomínky a dotazy členů zastupitelstva a následně občanů.
- Seznámení s předběžným hospodařením obce a ZŠ Březolupy za rok 2012.

Z práce rady obce:

Rada obce se zabývala zejména zpracováním záměrů na další období, přípravou investičních akcí, kontrolou realizovaných investičních akcí, řešením žádostí a podnětů od občanů i místních organizací, návrhem rozpočtu a přípravou podkladů pro jednání zastupitelstva.

Z dalších činností mimo záležitostí doporučených na projednání zastupitelstvem vyberu následující:

- Rada schválila předložený soupis více a méně prací pro akci přechody pro chodce – cena se oproti smlouvě zvyšuje o 5 207,-Kč bez DPH. Dále schválila více a méně práce při opravě místní komunikace (u ubytovny a dílen p. Králíka) - cena se po zápočtu vlastních žulových kostek oproti původnímu nacenění (85 000,-Kč s DPH) snižuje na 65 346, Kč- s DPH.
- Rada schválila proplacení finančního příspěvku na rekonstrukci obecního chodníku před rodinným domem č. p. 387 v částce 19 778,-Kč.
- Rada schválila proplacení finančního příspěvku na částečnou demolici a následnou rekonstrukci RD č. p. 46 v částce 60 000,-Kč.
- Rada schválila prodloužení smlouvy na dodávky elektřiny pro obecní objekty se současným dodavatelem f. Centropol Energy do konce roku 2013 za podmínky snížení ceny silové elektřiny o 2,5% oproti stávajícím cenám.
- Rada schválila přeložení rozvaděče veřejného osvětlení z trafostanice ve Včelínkách na jiný podpěrný bod podle požadavku f. EON (odhadovaná cena cca 10 000,-Kč). Dále schválila výměnu 2 ks světel na přechodu pro chodce před restaurací u zámku v ceně do 10 000,-Kč bez DPH.
- Rada schválila prodloužení dodatku č. 3 smlouvy se Zlínským krajem o spolupráci při tvorbě, aktualizaci a správě digitálně technické mapy obce a souhlasí s navýšením ceny pro rok 2013 na 3,70-Kč za obyvatele.
- Rada schválila žádost p. Mudříkové o zastupování při provozování pronajatého kadeřnictví p. Adélou Vyoralovou v období 1.1.2013 do 31.12.2013.
- Starosta informoval o podání žádosti na ROP o podstatnou změnu č.1 projektu „Sportovní a dětská infrastruktura Regionu Za Moravú“.
- Rada schválila u služeb poskytovaných obcí (např. akce v hale) zachovat konečnou cenu s DPH stejnou jako v roce 2012, u prodejů (např. popelnice) cenu navýšit dle aktuální sazby DPH.
- Rada schválila proplacení cestovních náhrad (2 osobní vozidla) vyslaným zástupcům obce na ples do družebních Březolup. Zároveň odsouhlasila poskytnutí věcí do tomboly a drobných darů.
- Rada schválila částku 20 000,-Kč na náklady tisku (výkresy, brožury, propagace) a dopravy k prezentaci pro max. 5 soutěžících studentů, kterým bylo poskytnuto zadání EAZK ke zpracování studie území a návrhu bytových domů Za Ohradů.
- Rada schválila opakovaně podat žádost o dotaci z POV ČR na modernizaci školní družiny.
- Rada schválila otevření běžného účtu obce u ČNB a podání žádosti o výjimku na posílání výnosů z RUD i po 31.3. 2013 na stávající účet obce vedený u ČS.
- Rada se seznámila s nabídkou f. Finance Zlín na odkup akcií České spořitelny, které jsou v držení obce. Rada s odkupem nesouhlasí.
- Rada schválila podat žádost o dotaci z POV Zlínského kraje na rekonstrukci chodníku z centra obce na Drahy (od pomníku T.G. Masaryka po Malou Uličku)

a na zádlažbu krajnice místní komunikace podél tohoto chodníku.

- Rada se seznámila s návrhem současného nájemce p. Tichopádka na provoz baru (ve sklepe haly) od září do konce letošního roku. Rada respektuje předchozí dohodu a souhlasí s provozem baru každý pátek.
- Rada schválila příspěvek 2 000,-Kč z rozpočtu obce Březolupy za účelem pokrytí nezbytných nákladů pro pořádání závěrečného kola oblastní soutěže trojkového mariáše Regionu Za Moravu konaného dne 17.3. 2013 v Březolupech.
- Rada schválila zveřejnění záměru na pronájem RD č.p. 129 postaveného na st. p. č. 204/2 včetně přilehlých pozemkových parcel č. 144/3 a 157/1 v k.ú. Březolupy.
- Rada schválila uzavření smlouvy s f. REVENGE, a.s. se sídlem Praha 5 Stodůlky jejímž obsahem je umístění kontejnerů na sběr oděvů a obuvi ve sběrném dvoru.

zpracoval Stanislav Bařica, místostarosta obce

Hospodaření obce a připravované investiční akce

Podrobnější přehled hospodaření obce za rok 2012 i schválený rozpočet na rok 2013 je uveřejněn na webových stránkách obce. Pro rychlou informaci uvádím pouze velmi stručné shrnutí.

Příjmy obce za rok 2012 činily	22 400 325, Kč
Výdaje obce za rok 2012 činily	20 159 761,-Kč
Zůstatek na běžném účtu k 31.12 2012 činil	5 610 126, Kč
Zbýlý nesplacený úvěr na ČOV činil k 31.12 2012	5 578 479, Kč

Rozpočet obce pro rok 2013 byl schválen jako schodkový v následující podobě:

Příjmy	23 395 000, Kč
Výdaje:	28 175 000, Kč
Splátka úvěru:	- 830 000, Kč
Schodek je kryt přebytkem z minulých let:	5 610 000, Kč

Hlavní investiční akce naplánované na rok 2013

Vzhledem k tomu, že v současné době není známo, které akce budou úspěšné s žádostí o dotaci a zároveň kolik peněz dostaneme na spolufinancování uvedu pouze výčet větších připravovaných akcí bez uvedení výše investice.

- Modernizace školní družiny
- Obnova památníků obětí I. a II. světové války
- Opravy veřejného osvětlení dle doporučení pasportu
- Nová část veřejného osvětlení podél silnice na Zlámánek
- Sportovní a dětská infrastruktura Regionu Za Moravu
- Obnova hrobu p. Múčky a padlých vojáků na místním hřbitově
- Rekonstrukce chodníku od pomníku T.G. Masaryka po Malou Uličku spojená

s rozšířenou zádlažbou komunikace

- Koupě rodinného domu č.p. 129 s přilehlými pozemky
- Výkupy pozemků v průmyslové zóně, pod skládkou, na Zelnici
- Polní cesta, protierozní opatření a most na Zelnici
- Projektová dokumentace na průmyslovou zónu
- Projektová dokumentace ke stavebnímu povolení na kanalizační sběrač pro ČOV II. etapa
- Projektová dokumentace ke stavebnímu povolení pro KPÚ na polní cestu, protierozní opatření a interakční prvky Březolupy - Topolná
- Projektová dokumentace na základní infrastrukturu pro bytové domy Za Ohradů
- Projektová dokumentace ke stavebnímu povolení na chodník podél silnice na Zlámanec
- Projektová dokumentace ke stavebnímu povolení a geodetické měření na rekonstrukci místní komunikace v části Žleby a Kozina
- Zpracování a podání žádosti na ROP o dotaci na Revitalizaci centra obce 2012 (chodníky a park na rybníčku)

zpracoval Stanislav Bařica, místostarosta obce

Předsilvestrovský výšlap se rozhodli jako novinku uspořádat členové místního klubu českých turistů Chřibský lenochod. Se zástupci podobných aktivistů i ze sousedních obcí si vyšlápli v neděli 30.12.2012 na zimní hrad Šarov. Pořadatelům děkujeme i jménem všech účastníků za jejich chválný čin a přejeme do dalších let výdrž ve své činnosti.

Společenská kronika

jubilanti 3-6/2013

Duben 2013

50 let

Kalina Tomáš

60 let

Blahová Dana

Hubáčková Drahoslava

Jurák Lubomír

65 let

Hubáčková Marie

70 let

Haluza Ludvík

75 let

Pešl Jiří

80 let

Mlčková Ludmila

Křen Miroslav

85 let

Čagánková Jiřina

Květen 2013

60 let

Sedlář Jan

65 let

Hromečková Marie

70 let

Bernatík Jaroslav

Michálek František

80 let

Douda Václav

Králík Karel

Pavlas Josef

85 let

Šišák František

Červen 2013

50 let

Kročil Rostislav

Křižka Rudolf

Samsonková Věra

Vyorálková Alena

Zábojník Zdeněk

60 let

Řezníčková Marie

65 let

Hanáček František

70 let

Lišaníková Anežka

75 let

Kašpárková Jana

Vajdíková Libuše

80 let

Berecková Vlasta

90 let

Křižková Pavlína

*Údaje o matrice zpracovala paní Dana Šohajková,
pracovnice OÚ*

Omluva jubilantovi

V minulém čísle zpravodaje jsme mylně uvedli jubilanta, který dovršil 50 let.

Takže k padesátinám dodatečně gratulujeme panu Stanislavu Poláchovi a jeho bratru, panu Ladislavu Poláchovi, se omlouváme, že jsme ho „omladili“.

V roce 2012 se narodilo 11 dětí:

Díková Martina
Duda Zdeněk
Gajdůšková Agáta
Hanáček Adam
Hubáčková Julie
Jančara Vojtěch
Kudla Petr
Řezníčková Tereza
Sedlářová Aneta
Sekanina Čestmír
Zajícová Anna

Zemřelo 16 spoluobčanů:

Burcevodá Ludmila
Doudová Helena
Hoferek Stanislav
Hoferková Anna
Hoferková Emilie
Hoféřková Marie
Hubáčková Josefa
Jarošová Štěpánka
Postava František
Řezníček Josef
Sklenářová Božena
Smolka Vladislav
Strýčková Růžena
Škráčková Marie
Šupka Antonín
Zajíčková Alžběta

K 31.12.2012 byla nejstarší občankou paní Marie Kašíková, která nás v únoru 2013 opustila ve věku nedožitých 101 let.

Nejstaršími muži byli k 31.12.2012 Hoferek Vladimír a Hrabica František.

K 31.12.2012 bylo v naší obci hlášeno k trvalému pobytu 1679 občanů.

Březolupská knihovna

Velikonoce

Velikonoce jsou nejvýznamnějším svátkem křesťanů a podle jejich pojetí se váží k ukřižování a zmrtvýchvstání Ježíše Krista. Svůj původ mají s největší pravděpodobností v pohanských tradicích a oslavách jara, ačkoli si jejich počátky mnohé společnosti vykládají různě.

Podle katolické tradice jsou Velikonoce vyvrcholením 40denního postního období. Jejich termín je pohyblivý a určuje se podle prvního jarního úplňku, jelikož slunce a měsíc měly od pradávna rozhodující vliv na určování času.

Velikonoce připadají na první neděli po jarním úplňku po rovnodennosti. Mohou

tedy proběhnout kdykoli mezi 22. březnem a 25. dubnem. Vlastním svátečním velikonočním dnům předchází šest postních týdnů a každá ze šesti nedělí má své jméno podle dříve udržovaných specifických rituálů příchodu jara: Pučálka, Pražná, Kýchavá, Družná, Smrtná a poslední Květná neděle.

Také jednotlivé dny pašijového (svatého) týdne mají svá pojmenování. Zatímco na Modré pondělí bylo v minulosti zvykem neuklízet, o Žlutém úterý se muselo výhradně uklízet. Na Škaredou středu, kdy Jidáš zradil Ježíše, pálili kněží snítky kočiček, které byly posvěceny předcházejícího roku na Květnou neděli. Lidé by se ten den neměli mračit, aby jim to nezůstalo po zbytek roku.

Zelený čtvrtek je spojován s Kristovou poslední večeří. Jelikož se tento den traduje, že zvony odletěly do Říma, jejich zvuk na vesnicích nahradily hrkačky, jimiž obvykle malí chlapci zaháněli Jidáše. Na Zelený čtvrtek by se měly jíst pouze zelené pokrmy.

Velký pátek připomíná ukřižování Krista a ten den by se měl držet největší půst. Bílá sobota se nese v duchu příprav na slavnost Vzkříšení a Boží hod velikonoční přináší velké hodování po dnech hladovění. Tradičními velikonočními pokrmy jsou jidáše, mazance a velikonoční beránci.

Původ sahá daleko za křesťanství

Všechny výklady Velikonoc spojuje společné téma smrti a zrodu nového života, v jejich původu se však názory rozcházejí. Jejich počátky však s největší pravděpodobností sahají do pohanských dob, kdy lidé oslavovali příchod jara a plodnosti, což při tehdejšímu způsobu obživy znamenalo klíčovou životní otázku. Plodnost a nový život symbolizují vajíčka.

Jako nábožensky organizovaná tradice se však Velikonoce poprvé objevily u Židů, kteří slaví svátky Pesach k uctění Boží pomoci při vysvobození Izraelitů z egyptského otroctví. Z tohoto pojetí pochází například beránek coby symbol Velikonoc. Každá izraelská rodina obětovala mladého berana a jeho krev se potřely veřeje domu na znamení ochrany. Uchránění, případně ušetření, je překlad hebrejského slova pesach.

Podle některých historiků používali křesťané pro usnadnění christianizace pohanských národů metodu, při které překryly stávající svátky svými vlastními oslavami. Proto se dnes prakticky všechny křesťanské svátky včetně Vánoc a Velikonoc kryjí s pohanskými. Také například pomlázky a jiné velikonoční rekvizity mají původ v době dávno před Kristem.

Skutečností je, že Ježíš Kristus měl zemřít kolem roku 30 právě v blízkosti svátku Pesach. Tuto událost si křesťané připomínají údajně od 6. století oslavou Velikonoc, které fakticky začínají nedělní bohoslužbou na počest Ježíšova vzkříšení o Velké noci a trvají padesát dní až do Letnic slavností Soslání Ducha svatého na apoštoly.

Tradice

Velikonoce se pojí s řadou tradic, z nichž některé jsou již dávno zapomenuté a jiné se uchovaly dodnes. V české tradici se vžil jako klíčový den oslav Velikonoc pondělí po Božím hodu velikonočním, které se označuje jako Červené pondělí.

Podle zvyků muži pomocí pomlázek, tatarů či žil šlehají ženy, aby neuschly. Ty je mohou na oplátku polévat vodou (k tomuto účelu dříve v některých oblastech sloužil následující

den, takzvané odplatné úterý, kdy děvčata oplácela pomlázkou hochům). Dívky obvykle hochy obdarovávají zdobenými vejíčky. Toto pojetí má podle psychoanalytiků jednoznačný sexuální podtext.

Ať už se jedná o jakékoli pojetí Velikonoc, vždy jsou spojené s vítáním jara. Toto roční období se lidé snažili odpradávně přenést různými způsoby i do svých domovů, například v podobě obilí zasazeného v miskách a talířích. Zvykem bývalo také nosit do kostela vrbové a lískové proutky a pučící jívové větve - kočičky - které si lidé ozdobené a posvěcené vystavovali doma za svatými obrázky.

Banánový velikonoční beránek

Na tento trošku netradiční recept potřebujeme tyto suroviny:

- 250 g polohrubé mouky
- 250 g cukru
- 250 g tuku
- 250 g rozmixovaných banánů
- 4 vejce
- 1 prášek do pečiva
- 1 vanilinový cukr

V míse utřeme tuk s cukrem do pěny a postupně vmícháme žloutky, přidáme rozmixované banány a mouku, kterou jsme předem promíchali s práškem do pečiva. Nakonec přimícháme tuhý sníh z bílků. Směs lehce promícháme, vlijeme do vymazané a vysypané formy a pečeme ve středně vyhřáté troubě. Hotového beránka ozdobíme bílou polevou a z želé bonbonů či z kousku čokolády vytvoříme oči a čumáček.

Knihovna je pro Vás otevřena vždy v úterý a v pátek od 15.00 do 18.00 hodin v budově zdravotního střediska / vchod z parku /. Opět je zde připravena celá řada nových knih, které vám určitě zpříjemní nastávající jarní období.

Olga Rosíková, knihovnice Místní knihovny

Zahrada v březnu

Koncem měsíce března nastává vhodná doba k ošetření angreštu proti hnědému padlí. Po oschnutí pozemků očistíme rostliny jahodníku. Vhodná doba je pro výsadbu ovocných stromků, pokud jsme to nestihli na podzim. Při nákupu stromků dáváme pozor v jakém stavu strom je. Nekupujme ho, pokud je nápadně lehký, má svrasklou kůru nebo na pohled suché kořeny. To jsou známky toho, že byl přes zimu špatně uskladněn. Po výsadbě a také u stromků vysazených již na podzim provedeme řez po výsadbě. S řezem teplomilných plodin jako jsou mandloně, meruňky a broskvoně nespěcháme, jsou velmi náchylné na namrznutí i při slabších mrazech. Ideální doba pro jejich řez je těsně před jejich květem případně v květu. Můžeme začít i s přeroubováním starších stromů jabloní a hrušní.

Semena raných salátů a košťálovin vyséváme na začátku měsíce do výsevního substrátu ve výsevních truhlících. Na zahradě připravujeme záhony, vhodná šíře je 1,20 m a ulička 30 cm. Povrch záhonu dobře uhrabeme a necháme prohřívát od sluníčka. Ke konci března do záhonů vyséváme ředkvičku, mrkev, petržel, salát. Jakmile to dovolí klimatické podmínky, vyséváme stroučky jarního česneku. Vhodné je stroučky před výsadbou namořit proti houbovým chorobám a hádátku. Ve druhé polovině března vyséváme semena rajčat a paprik. Tuto teplomilnou zeleninu můžeme 24 hodin předem namočit, abychom tak podpořili rychlost klíčení. V teplých oblastech v příznivých podmínkách vysazujeme naklíčené hlízy brambor. Teplota půdy by neměla klesnout pod 8°C. Pokračujeme v zakládání polo teplých a studených pařenišť.

Koncem měsíce března zahájíme řez růží. Nejprve řežeme sadové růže, záhonové spíše až začátkem dubna. Po zimě zkontrolujeme, zda nejsou stromy poškozeny mrazem či hlodavci. Přesazování okrasných dřevin je vhodné v březnu a v dubnu. Vřesům odstříhneme odkvetlé konce výhonů, zakrátit můžeme i vřesovce. Vyčistíme trvalkové záhony a pečlivě je vyplejeme. Trvalkám prospěje zarytí uloženého kompostu a hnoje. Pokud to počasí dovolí, můžeme rozdělit větší trsy trvalek. Do pařeniště nebo skleníku vyséváme většinu letniček, například aksamitníky, astry, chrpy, kokardy, ostálky, slaměnky, sporýše, statice, šater, šruchy a třapatky.

Provzdušňujeme trávníky, pokud jste tak neučinili na podzim. Koncem měsíce dosejeme holá místa trávníku. Vyčistíme nádrže na vodu a jezírka. Vykopeme nežádoucí náletové dřeviny. Začátkem měsíce máme poslední příležitost pro rozmístění ptačích budek.

Zdroj: časopis Zahrádkář, www.zahradkar.org

Čáp bílý v obci Březolupy

Jako místní rodák a milovník okolní přírody jsem se nedávno zamyslel nad tím, jak dlouho je v naší obci hnízdo čápů bílých, které si tito nejnámější čeští brodiví ptáci postavili na sloupu elektrického vedení, který stojí nedaleko restaurace Koliba.

A protože můj zájem trval, kontaktoval jsem Odbor životního prostředí Krajského úřadu Zlínského kraje, jestli nějakou evidenci čápů nevedou. Byl jsem mile překvapen nejen rychlostí odpovědi, ale i jejím rozsahem, a proto jsem se rozhodl, že se s vámi o získané informace podělím.

Hnízdo bylo podle záznamů Ornitologického klubu České republiky, který materiál pro Zlínský kraj zpracoval, vybudováno poměrně nedávno, přesněji v roce 2008. Tuto informaci můžu potvrdit, protože si dobře pamatuji, že mě o této skutečnosti téměř okamžitě telefonicky informovala osoba mě blízká, bydlící v jeho blízkosti, moje mamka Zdenka Bercková.

V tomto roce bylo hnízdo po vyhníždění ptáků zničeno pravděpodobně správci sítě, protože bylo těsně nad dráty elektrického vedení. Na sloupu však byla následně umístěna konzola, která hnízdo navýšila od drátů. Od té doby se čápi do Březolup vracejí, a podle některých našich občanů se i proto zvýšila porodnost v obci. Konkrétně v roce 2011 i 2012

vyvedla čapí rodinka každý rok dvě mláďata a doufám, že ta loňská nebyla posledními.

Z výše uvedené zprávy o mapování čápů se dá vyčíst, že v okresech Uh. Hradiště a Zlín je celkem evidováno 27 hnízd čápů, z nich bylo loni 18 obsazeno a vyvedeno v nich bylo celkem 38 mláďat. Nejblíže Březolup byla obsazena hnízda v Babicích, Spytihněvi, Prusiníkách, Drslavicích a dvě ve Starém Městě. V celé naší republice bylo zmapováno celkem 1282 hnízd, z toho 901 obsazených. Důležitou informací je i to, že podle vyhlášky č. 395/92 Sb. patří čáp v ČR mezi ohrožené druhy.

Pro milovníky statistických údajů uvádím pár údajů o druhu „Ciconia Ciconia“, což je latinský název pro tyto krásné velké ptáky. Váha se pohybuje mezi 2,3 a 4,4 kg, výška pak v rozmezí 95 až 105 cm a rozpětí křídel mezi 155 – 165 cm. Ve zbarvení převažuje bílá barva, konce letek jsou černé, zobák a nohy červené, u mladých jedinců černé. Čápi se vyskytují na vlhkých a rovinatých místech. Na konci léta odlétají přes Pyrenejský poloostrov do zimovišť do střední a jižní Afriky. Tažná hejna můžou obsahovat až stovky ptáků. Čáp se dožívá obvykle osmi až deseti let, rekordem je pak 35 let starý jedinec.

Potravou jsou, jak je zřejmě všem známo, především žáby, ale i jiní obojživelníci, plazi, hmyz a malí savci. Hnízdění probíhá v dubnu a květnu, samice snášejí obvykle 2 až 4 vejce, inkubace trvá 33 dní a vejce zahřívají oba rodiče. Dva měsíce po vylíhnutí se mláďata učí létat.

Pokud je známo tak před rokem 2008 se čápi v naší vesnici nevyskytovali a já doufám, že tyto majestátní kroužící ptáky na naší obloze ještě budeme pár let vidat.

zpracoval Radek Berecka, kronikář obce Březolupy

Činnost Základní školy Březolupy v zimním období školního roku 2012/2013

Zimní období školního roku je spojeno s usilovnější přípravou žáků na vyučování, neboť se snaží o co nejlepší výsledky na pololetním vysvědčení.

Dne 23. 1. 2013 jsme uzavřeli 1. pololetí školního roku 2012/2013.

Práci našich žáků zhodnotili jednotliví učitelé takto:

1.třída- 22 žáků prospělo se samými jedničkami – Bilavčík Roman, Binarová Nela, Brázdil Jakub, Čejková Eliška, Duda Jakub, Gajdůšek Ondřej, Grossmann Matyáš, Hájek Martin, Hanáčková Eva, Holík Nikolas, Kadlčík Martin, Kuklová Adéla, Křenová Eva, Mikulcová Nikol, Ondroušek Miroslav, Parač Oliver, Pektorová Bára,

Řezníček Jaroslav, Slezák Ondřej, Šmíd Patrik, Trubelíková Darina, Žaludková Karolína.

Průměrná známka třídy je 1,00.

2.třída - z 16 žáků všichni prospěli s vyznamenáním, samé jedničky mají- Floriánová Kateřina, Harsa Michal, Hovorková Erika, Hubáčková Tereza, Krajčová Barbora, Řezníčková Adéla, Šebestová Hana a Frýza Martin. Vysvědčení s jednou dvojkou a dvěma dvojkami má Bartoš Patrik, Fusek Patrik, Daněk Patrik, Řehulka Tomáš, Špiller Jakub,

Vlčková Veronika, Zálešáková Eliška a Koláček Antonín

Průměrná známka třídy je 1,100.

3.třída - má 21 žáků, 20 žáků prospělo s vyznamenáním, z toho 15 se samými jedničkami a to Bachan Vojtěch, Gajdůšková Klára, Hoferek Tomáš, Kročil Martin, Kročilová Natálie, Kuklová Klára, Novák Daniel, Pektor David, Popelková Kateřina, Prokopová Mariana, Řezník Lukáš, Sachr Štěpán, Šimíková Mirka, Žák Lukáš, Slezáková Kristýna. S jednou dvojkou Buroňová Daniela, Marcaník Kryštof, Zachovalová Žaneta a Geržová Anna. Dvě dvojky má Tkadleček Kryštof.

Průměrná známka třídy je 1,060.

4. třída - z 17 žáků 15 žáků prospělo s vyznamenáním. Se samými jedničkami jsou Gajdůšková Karolína, Hubáček Pavel a Kovačiková Michaela. Ostatní vyznamenání jsou Grygar Filip, Juráková Markéta, Kalinová Viktorie, Kolková Lucie, Mizera Josef, Pekař Dominik, Procházka Václav, Řezníček Šimon, Řezníčková Aneta, Trubelík Erik, Vice-ník Kryštof a Špiller Kryštof.

Průměrná známka třídy je 1,165.

5.třída - z 16 žáků má 12 žáků vyznamenání a z toho 4 žáci samé jedničky, jsou to: Batoušková Anna, Hromeček Robin, Šimíková Jana a Žák Martin

Ostatní vyznamenání jsou Janků Šimon, Kadlčík Přemysl, Křůmalová Monika, Kuklová Kateřina, Pauříková Sára, Petrů Tomáš, Stuchlík Lukáš a Parač Dominik.

Průměrná známka třídy je 1,264.

6.třída - z 19 žáků má vyznamenání 13 žáků. Samé jedničky má Juráková Adéla.

Ostatní vyznamenání jsou Andryšek Zdeněk, Binar Štěpán, Grygar David, Hubáčková Karolína, Husková Věra, Juráková Lucie, Kolková Kateřina, Popelková Karolína, Valenta Jan, Vítková Eliška, Vyoral Štěpán a Zlámalová Veronika.

Průměrná známka třídy je 1,247.

7.třída - z 21 žáků 13 žáků prospělo s vyznamenáním. Se samými jedničkami 2 žáci, jsou to: Bilavčíková Zuzana a Hubáček Radim. Ostatní vyznamenání jsou Bartoš Otto, Baťa Filip, Blizňáková Michaela, Mikulincová Monika, Pastyříková Barbora, Řehulková Barbora, Říha Radim, Soukup Ondřej, Stuchlíková Veronika, Vaňková Kristýna a Zábojník Martin,

Průměrná známka třídy je 1,493.

8.třída - ze 13 žáků 6 žáků prospělo s vyznamenáním, z toho se samými jedničkami je Gregorová Jitka.

Ostatní vyznamenání jsou Bařica Vít, Fajtová Kateřina, Hromeček Petr, Kročilová Michaela a Pavlačková Aneta.

Celkový průměr třídy je 1,709.

9.třída - z 20 žáků 8 žáků prospělo s vyznamenáním, z nich se samými jedničkami jsou tyto žákyně: Kaňovská Ivana a Vítková Lucie.

Ostatní vyznamenání jsou Hanáčková Monika, Hoferková Veronika, Juráková Anna, Pavlačková Nikola, Říhová Monika a Berecka Michal.

Celkový průměr třídy je 1,827.

Tabulka studijních výsledků žáků v 1.pololetí školního roku 2012/2013

Třída	Počet žáků ve třídě	Prospělo s vyznamenáním	Prospělo se samými jedničkami	Prospělo	Neprospělo	Průměr
1.	22	22	22	0	0	1,000
2.	16	16	8	0	0	1,100
3.	21	20	15	1	0	1,060
4.	17	15	3	2	0	1,165
5.	16	12	4	4	0	1,264
Celkem 1.stupeň	92	85	52	7	0	1,12
6.	19	13	1	6	0	1,500
7.	21	13	2	7	1	1,493
8.	13	6	1	7	0	1,709
9.	20	8	2	11		1,827
Celkem 2.stupeň	73	40	6	31	2	1,63
Celkem škola	165	125	58	38	2	1,38

Žáci 2.,3.a 4.třídy koncem ledna ukončili plavecký výcvikový kurz v Uherském Hradišti. 5.února proběhlo přijímání žáků k základnímu vzdělávání. K zápisu přišlo se svými rodiči 25 dětí z Březolup, Svárova a Bílovic. 21 dětí bylo přijato, u 4 dětí je přerušeno řízení, pravděpodobně jejich rodiče přistoupí k odkladu povinné školní docházky.

V týdnu od 10. února do 16.února se žáci 7.a 8.ročníku zúčastnili lyžařského kurzu v Braně v Jeseníkách. Poděkování za sponzorské dary patří společnosti Tradix a p.Radimu Hubáčkovi.

Zimní období je spojeno také s olympiádami z jednotlivých předmětů. Žáci naší školy se zapojili do olympiády z českého jazyka, dějepisu, zeměpisu a matematiky.

Okresního kola olympiády z dějepisu se zúčastnila Anna Juráková a Jitka Gregorová. Anna Juráková postoupila do krajského kola, které bude probíhat v březnu v Kroměříži.

Okresního kola olympiády z jazyka českého se zúčastnila Anna Juráková a Michal Berecka. Žáci 2.stupně se v rámci výtvarné výchovy zúčastnili Výstavy obrazů místních autorů, která probíhala v prostorách Obecního úřadu Březolupy. Obrazy žáky velmi zaujaly.

Žáci 1.stupně absolvovali výukový program Škola zdravé pětky. Program seznámil žáky s 5 základními zásadami zdravého stravování – správným složením jídelníčku, ovocem a zeleninou, pitným režimem, zásadami hygieny a bezpečnosti potravin a přípravou zdravé svačinky. Pro žáci 4.-9.ročníku jsme připravili dějepisný výukový program „Obrazy z války třicetileté“, který se konal v místní hale.

V týdnu od 25.února do 1.března měli žáci jarní prázdniny.

Zpracovala: Mgr. Miroslava Chlachulová

Společné foto z lyžařského kurzu v Branné

Zápis do 1. třídy

Centrum denních služeb pro seniory

Trávíte rádi svůj volný čas ve společnosti svých vrstevníků? Nechcete nebo nemůžete být sami celý den doma? A nebo máte ve své domácnosti staré rodiče či prarodiče a nevíte, jak skloubit zaměstnání s péčí o ně? Potřebujete zajistit dopravu pro člena rodiny z domácího prostředí do našeho zařízení? Pokud jste si odpověděli, alespoň na jednu otázku ano, tak naše sociální zařízení Centrum denních služeb pro seniory je tu pro Vás.

Centrum denních služeb pro seniory poskytuje ambulantní službu, seniorům od 60 let se sníženou soběstačností z důvodu věku, chronického onemocnění nebo zdravotního znevýhodnění, jejichž situace vyžaduje pomoc jiné fyzické osoby a kteří mají zájem se zapojovat do nabízených aktivit, které centrum nabízí. Ke každému uživateli služby přistupujeme důstojně a individuálně. Zajišťujeme mu poradenství, spolupráci s rodinou, motivujeme ho, jsme flexibilní, co nejvíce uživatele zapojujeme do dění.

Služby, které centrum nabízí jsou placené a mezi základní poskytované činnosti patří pomoc při převlékání a přemísťování se v prostorách centra, podávání a příprava stravy, dodržování pitného režimu, pomoc při osobní hygieně, výchovně-vzdělávací a aktivizační programy (např. procvičování jemné, hrubé motoriky, luštění křížovek, jednoduchá kondiční a dechové cvičení, trénink paměti a mnoho dalších aktivit), sociálně-terapeutické činnosti (např. návštěvy divadla, vernisáže, akce pro seniory atd.). Dále centrum nabízí placené fakultativní činnosti a mezi ně patří DOPRAVA z domácího prostředí do zařízení a zpět, doprovod při procházkách, výletech, obědy, snídaně, svačiny.

Denní centrum, kde uživatelé mohou trávit svůj volný čas OD PONDĚLÍ DO PÁTKU OD 7:00 do 15:30 hod. naleznete v UHERSKÉM HRADIŠTI v části zvané Rybárny, Moravní nábřeží 81 a v BORŠICÍCH U BUCHLOVIC v ulici Stoprounská 274. OBĚ STŘEDISKA JSOU BEZBARIÉROVÁ. Bližší informace naleznete na internetových stránkách www.uhradiste.charita.cz nebo na emailu cds@uhradiste.charita.cz či na tel.č. v Centru denních služeb pro seniory v Uherském Hradišti 572 151 454, 725 520 983 a v Boršicích na tel. č. 724 943 792.

Pokud chcete, aby Vaši blízcí neměli čas myslet na přibývající léta – přijďte se za námi podívat. Budeme se těšit na Vaši návštěvu.

Vážení a milí občané Březolup

Když jsem psala vzpomínky o poštovním úřadě v Březolupech, slíbila jsem, že napíši příběh, který se udál za 2. světové války a to ke konci května 1943. Tenkrát postihl několik rodin v Březolupech a tak i naši rodinu. Myslím, že o tomto příběhu nebylo nic uveřejněno.

Nejdříve se vrátím do roku 1938. Maminka jela s kamarádkou, říkalo se na trh do Uherského Hradiště, který býval jednou týdně a to ve středu na 1. náměstí. Když měly nakoupeno, začalo pršet a do odjezdu školního autobusu zbývalo dost času, tak se rozhodly, že půjdou ke kartárce, která bydlela na 2. náměstí a byla známá v celém okolí.

Maminka přijela domů celá nešťastná, uplakaná a stále opakovala co si ta ženská na naši rodinu vymyslela. Řekla mamince, že celou naši rodinu čeká velké trápení, soudy a taky nějaké vážné onemocnění. Dlouho se tím velice trápila. Začalo válečné období a pomalu se na to zapomínalo.

Přišel školní rok 1940 – 1941, začala pro mě měšťanská škola. Nás děvčat bylo ve třídě jen 7 a tak se rozhodlo, že ruční práce budou spojeny s nižším ročníkem a hoši budou mít měřictví. Ruční práce nás učila pí učitelka Sklenářová, která pocházela z Nedachlebic. Po vyučování mě požádala vyřídit vzkaz u rodiny Šobánové, že jejich dceru, která onemocněla, přijede prohlédnout odpoledne pan doktor z Uherského Hradiště. Vzkaz jsem vyříдила paní Šobánové a ta mě pozvala dál, že Liduše samotná je smutno. Pobyla jsem tam asi hodinu. Lékař, který odpoledne přijel, řekl, že je to spála a Liduška byla převezena do nemocnice v Uherském Hradišti. Po 14 dnech jsem dostala vysokou horečku a přivolaný lékař pan doktor Václavík řekl, že je to zápal plic a poručil dávat zábaly. Můj stav se hodně zhoršil. Tatínek jak šel ze služby uviděl, že u Michalkového stojí auto jejich syna, který byl lékařem a měl ordinaci v Napajedlích. Když ho tatínek poprosil, hned šel a zjistil, že je to spála a zábaly považoval za nebezpečné. Byla jsem odvezena do nemocnice v Uherském Hradišti. Paní doktorka tatínkovi moc vyhubovala, že až má holka duši na jazyku, že teprve ji přiveze. Když jí to všechno vysvětlil, tak se uklidnila. V nemocnici jsem zůstala šest týdnů a doma ještě čtrnáct dní. Liduška Šobánová ležela v levé části pavilonu, já jsem byla v druhé části. Tenkrát jsem nedovedla pochopit, že byly ve třídě dvě žákyně, které bydlely téměř naproti a já jsem musela jít se vzkazem. Když jsem se vrátila z nemocnice, Liduška na mě již čekala. Školu již nesměla navštěvovat a musela povinně a viditelně nosit žlutou hvězdu. Těch 14 dní, kdy jsem musela zůstat doma, jsme denně byly spolu a chodily na dlouhé procházky k lesu, které byly doporučeny. Vzpomínky na ni jsou ty nejlepší. Byla moc pěkná holka, hodná, výborně vychovaná. Ráda bych napsala, kdo to byla rodina Šobánova. Pan Šobán pocházel z Bílovic a dostal se až na východní Slovensko jako celník. Tam se oženil. Jeho paní pocházela z bohaté rodiny, rodiče měli obchod a byli židovského původu. Všem těmto lidem, jako byl i pan Šobán, dělali v té době velké problémy a proto se musela rodina vystěhovat. Tato rodina začala bydlet u paní Sklenářové, co doručovala poštu, v té době byla vdovou a měla dceru Fanyňku, ročník 1927. Později se rodina Šobánova přestěhovala ke Smolkům na Zápolí. Za určitou dobu musela paní Šobánová i s dcerou Liduškou odjet do odsunu do města Terezína. Byla jsem se rozloučit a ještě její dvě kamarádky, pláče tam bylo hodně. Bylo to zakázáno, ale já jsem se nebála. Po válce se vrátily do Březolup, ale ne na dlouho. Víím, že ještě před odsunem byla velice zamilovaná, ale pak byl rozchod, který těžce nesla. Rodina se odstěhovala do Šumperka. Vdala se, měla dvě děti. Její manžel pocházel z Napajedel, učil na střední škole. Měl kamaráda na Filmových ateliérech a pokud přijeli do Zlína, vždy přijeli k nám. Nedožila se vysokého věku jak její maminka. Proto myslím, že taky celé rodině patří vzpomínka na dobu, kdy v Březolupech bydlela.

Naše rodina bydlela v domě č. 107. Na druhé straně. Na jedné polovině domu bydleli rodiče mé maminky, na druhé naše rodina. Přiblížil se rok 1941 – 1942, kdy onemocněl

dědeček Dohnálek. Maminka, aby mu byla blíží, přesunula co se týkalo vaření k dědečkům. Z kuchyně mi udělali pokojík, jak já jsem byla šťastná. Moje štěstí však netrvalo dlouho.

Byl konec května 1943. Rodiče, než šli spát, tak se radili, co budou dělat na poli příští den, až tatínek přijde ze služby. Uviděli, že někdo jde opatrně humnem a schovává se, aby nebyl viděn od sousedů. Když přišel blíží poznali, že je to Josef Pastyřík, ale taky věděli, že ten den přijelo pro něho gestapo, ale doma ho nenašlo. Byl vyučený zedníkem a dělal fasádu domu u Hubáčků – Bučků. Přišla ho upozornit jeho sestra Štěpánka a on utekl do lesa. Ten den byla velká bouřka. Přišel k nám celý promoklý a hladový. Byl rodina mé maminky, tak maminka mu šla otevřít a řekla mu tato slova: „Nás jsi si vybral, ale děláme to jen kvůli Tvým dětem, když ztratily matku, zachránit jim otce.“ Dostal suché převlečení, jídlo a zůstal. Musela jsem přenechat vysněný pokojík a hlavně od té doby se mnoho změnilo v naší rodině. Tím, že se u nás nikdy nezamykalo, muselo se to stále hlídat a hlavně dědečkův zdravotní stav byl horší a horší.

Pastyřík neměl dobrou pověst, byl vulgární. Jednou, když mu maminka řekla: „Jozo, kdyby Tě gestapo chytilo, doufám, že nás neprozradíš.“ Odpověď zněla: „Co se s...., když se vezeš.“ Tam jsme poznali, že naší rodině hrozí velké nebezpečí. Tuto otázku položila maminka i jeho sestře Štěpánce, ta řekla, (vyhrožovala): „ví o tom jak Lidka, tak Stanislav.“ Zval si knám různé lidi, někteří chodili v neděli dopoledne, kdy byl ve vesnici velký pohyb lidí, kteří chodili do kostela, Svárov, Zlámánek, Šarovy. V tuto dobu chodil pan starosta Křen, přinášel mu potravinové lístky a peníze, viděla jsem to na vlastní oči. V poledne přišla jeho sestra Štěpánka, přinesla mu v malé konvičce polévku a odnášela všechno, co dostal. Večer přicházel p. František Sivík, který bydlel Na Drahách a další. Pro naši rodinu nastalo velké nebezpečí a mnoho starostí, že ve vlastním domě nám všechno určuje někdo kdo nemá na to právo. Musím napsat aspoň jeden příběh. Pan poštovník Burger k nám večer chodil pro mléko nebo kyselé zelí. Bral si to domů až šel i s paní z kina. Jednou tatínek zapomněl zamknout. Právě byl s Pastyříkem pan František Sivík. Maminka uslyšela klepnutí dveří, stačila ještě zamknout a Pastyřík skočil do ložnice rodičů. Po zaklepání maminka odemkla a pan poštovník byl moc překvapen, když s maminkou byl pan František Sivík. Taky věděl, že tatínek odešel k Samohýlům, kde nacvičoval spolek „Dalibor“ divadelní představení, kterému tatínek dělal předsedu. Pan poštovník mlčel a nebylo slyšet žádné pomlouvání. Pozdě večer chodil Pastyřík na různé schůzky a vracel se pozdě v noci. V této hrůze uplynul téměř rok, zdravotní stav dědečka se velice zhoršil. V březnu na svátek Josefa měl pohřeb. Přiblížila se polovina května a Pastyřík řekl mamince, že nemá žádné zprávy, že musí odejít. Maminka ho prosila, aby nevymýšlel, ale on trval na svém. Dostal poštáckou pláštěnku, čepici a brýle a po setmění odešel. Slíbil, že se v noci vrátí. Nestalo se, nevrátil se. Tu noc přišla velká bouřka. Tatínek, když šel ráno do služby se dozvěděl, že gestapo přišlo pro pana Horáka ve 4 hodiny ráno. Tam vedla jen polní cesta a po noční bouřce auto nechali u Jurákového statku a tam přišli pěšky. Tím, že dlouho do noci schůzovali, celý dům byl v hlubokém spánku. Zajistili pana Horáka a při odchodu uslyšeli v podkroví klepnutí. Hned vyběhli nahoru, postel byla teplá a Pastyříka našli ve skříni. Tak nám to vyprávěla paní Horáková. Pak teprve přijela jiná skupina, která

dělala prohlídku celého domu. Tam v kukačkových hodinách našli zbraň, která patřila Pastyříkovi. Pan Horák při výsledku myslel, že tu zbraň si tam schoval manžel jeho dcery pan Vícha, který měl v Uherském Hradišti obchod hodinářství a zlatnictví a tu zbraň si vzal na sebe. Pan Horák byl popraven do tří měsíců. Na rozloučenou poslal dopis u kterého si pamatuji jen konec: „Z měsíčka se budu na Vás dívat a do chmelníka Vám budu zpívat kde domov můj.“ Pan Horák byl velký kamarád našeho dědečka Dohnálka, často k nám za ním chodil. Paní Horáková byla švadlenou a šila pro naši rodinu. Ještě musíme doplnit, že můj bratr Stanislav měl několik holubů a za krátkou dobu, při čištění holubníka tam našel náboje.

Od té doby se tatínek teple oblékal a celá rodina byla vynervována. Utekl týden a nic se nestalo. Všichni jsme říkali, Pastyřík je hrdina, neprozradil. Přišel druhý týden a začalo velké zatýkání a nikoho nešetřili. Byl to pan farář Josef Nevτίpil, pan starosta Ludvík Křen, pan František Sivík, pan Ferdinand Zůfalý (jeho švagr měl čtyři nedospělé děti), pan František Polách, pan Štěpán Kristek (jeho první bratranec) a můj tatínek Alois Lysoněk, kterého zajistili při doručování poštovních zásilek na Šarovech. Po odevzdání p.pošt-mistrovi brašny, peněz a poštovních dokladů byl odvezen na gestapo do Zlína. Nyní málo odbočím. Jsou to asi čtyři roky, kdy byla u nás na návštěvě Danuška Burgerová – Špátová a vzpomínala jak její tatínek vyprávěl a vzpomínal na tento den. Přišel na poštovní úřad pan farář Nevτίpil a řekl, že ho volali ze Šarov, že Lysonka tam právě zavřelo gestapo a hned utíkal na faru, zřejmě něco odstranit. Pan poštministr zavřel taky poštovní úřad a utíkal domů taky něco odstranit. Víím, že měli s tatínkem tajemství. Rychle se vracel zpět. Byl velmi překvapen, že je to něco jiného.

Rok 1943 – 1944 jsem chodila do Klášterní rodinné školy do Napajedel. Blížilo se poledne a něco mě nutilo odejít domů. Autobus jel až po 14. hodině, tak jediné dost kilometrů pěšky. Řekla jsem spolužačce Marii Vajdíkové – Šišákové, že musím domů. Ta myslela, že nejsem normální. Když viděla, že odcházím, připojila se taky. Když jsem přišla k našemu domu, všechno bylo otevřené, uvnitř rozházené k nepoznání, maminku jsem nemohla utišit, celá se trásla. Byla to krátká chvílka co odjelo gestapo. Přijelo taky pro dědečka Dohnálka, který byl po smrti. Možná bylo dobře, že jak Stanislav tak ani já jsme nebyli doma. Stanislav v té době se učil u pana Matušky v textilním obchodě na 1. náměstí. Před tím studoval 4 roky gymnázium v Uherském Hradišti. Jelikož tam byla rozsáhlá protistátní činnost profesorů, hlavně pana profesora Nigrina (jeho manželka byla dětská lékařka a pocházela z Březolup, jmenovala se Vyoralková). Gymnázium bylo uzavřeno a žádný z absolventů nesměl být přijat na žádnou střední školu. Bratr, i když zkoušky udělal na čtyřletou obchodní akademii, nebyl přijat.

Pan starosta Ludvík Křen, byl ubit při výsledku za krátkou dobu, doma měl tři děti. V té době jsme dostali vzkaz od jedné paní co tam uklízela, že tatínek měl těžký výsledek, že to těžko přežije jak byl dotlučený. Po válce nám vyprávěl, že byl bit kvůli panu Černému, údajně patřil k partyzánské skupině jak Pastyřík. Pak mu poradil advokát, že musí tvrdit, že se Pastyřík schovával u Dohnálků, že tam nikomu neublíží, když dědeček zemřel. Byl to paragraf č.1, přechovávání nepřítelů Říše, tzn. trest smrti. Nakonec měl konfrontaci s Pastyříkem. Tatínka přivedli v železích, Pastyřík tam již byl. Ptali se Pastyříka, aby

opakoval kde se schovával. Ten odpověděl: „Lojzku nezapírej, víš, že to bylo u Vás.” Ještě pak to dosvědčil bratranec Pastyřika, pan Štěpán Kristek. Vypadalo to velmi zle. Musím odbočit na dobu, kdy tatínek byl na Cejlu v Brně. Při ranní procházce v kruhu na nádvoří dělal tatínek, že si zavazuje tkaničku u bot a zařadil se za pana Štěpána Kristka a řekl mu: „Já vím, že jste mě dostali kam jste potřebovali, ale já udělám všechno, aby se moje rodina dozvěděla kdo zařídil, abych se domů nikdy nevrátil. Pan Kristek začal úmyslně bláznit, byl odvezen do Bohnic a tam udělal výpověď ve prospěch tatínka. To nám sdělila JUDr. Galeitrová, co tatínka zastupovala. Ještě později se k ní vrátím.

Po tvrdém výsledku ve Zlíně, kde tatínek měl vyražené téměř všechny zuby a na jedno ucho přestal slyšet. Byl s ním na cele pan Jára Pospíšil z Kunovic, po válce byl u nás několikrát a vyprávěl, jak mu ty krvavé rány utíral. Celá skupina byla převezena do věznice do Uherského Hradiště. Jak byly povoleny návštěvy tak jsme společně chodili pěšky do Uherského Hradiště. Jestli tam byl Pastyřík, to nemůžu potvrdit. Na návštěvu taky chodil pan kaplan Srovnalík. Každý musel mít svého advokáta. Stanislav to zařídil. V grandhotelu pracoval jako vrchní číšník pan Lysoněk, pocházel z Březolup a bydlel nedaleko nás. Doporučil pana JUDr. Ditricha, který pocházel z Rakouska a hodně pomohl našim lidem. Stanislav se s ním setkal a všechno bylo domluveno. Hlavně dával dobré rady, co a jak se musí udělat. Zastupoval paní Horákovou a tak i maminku. U ostatních nemůžu potvrdit. Po určité době se znovu setkal se Stanislavem a sdělil mu, kdyby se mu něco přihodilo, že jak paní Horáková, tak i maminka pojedou do Brna, kde je paní JUDr. Galeitrová, že o všem ví a bude jak tatínka tak obě dvě ženy u soudu zastupovat. Stanislav všechno s ním finančně vyřídil. Bylo to hodně věcí a peněz, které si rodina musela vypůjčit a po válce je musela splácet. Hodně peněz taky půjčil bratr paní Poláchové, který byl z Topolné. Za krátkou dobu se pan JUDr. Ditrich ve svém pokoji v grandhotelu oběsil. Pomohl hodně lidem a šlo po něm gestapo.

Netrvalo to dlouho a obě ženy dostaly pozvání k paní JUDr. Galeitrové do Brna. Maminka vzpomínala, jak seděly před její kanceláří a neměly odvahu zaklepat. Paní doktorce se zdálo, že je tam nějaký pohyb. Když otevřela a uviděla je ustrašené, hned je uklidňovala a řekla: „Nebojte se, všechno bude dobré, já se o Vás postarám.” Jak mohla, tak oddalovala soud.

Při poslední návštěvě v Uherském Hradišti nám řekli, že již tam nejsou, že odjeli neznámo kam. Jeden řekl, že možná budou v Brně na Cejlu. Odjely jsme, paní Poláchová a já je hledat. Jízdenky jsme dostaly jen do Bučovic, pak jsme musely vystoupit a čekat na další vlak. Podařilo se to a když jsme příjížděly k Černovicím, bylo slyšet houkání sirén a hluk bombardovacích letadel. Všichni jsme museli vlak opustit a po skupinách jsme byli schováni pod stromy. Bylo bombardováno Brno kolem hlavního nádraží. Kolejnice byly poškozeny, vlak dál nejel. Musely jsme pěšky až na Cejl. Když jsme přišly dovnitř, někdo na nás německy zakřičel, co tu děláme a co chceme. Od 4 třídy byla povinná němčina, tak jsem odpověděla, že hledám tatínka a paní manžela. Zase zakřičel, kdo nám to řekl, že jsou v budově. Zase jsem odpověděla, že je hledáme. Řekl jen „moment” a odešel. Netrvalo to dlouho a přišel dozorce s panem Poláchem a tatínkem. Byla to dlouhá chodba, kde byly po celé délce lavičky opěradly k sobě. Bylo to pro obě strany veliké překvapení.

Byly jsme šťastné jako bychom vyhrály milion.

Soud proběhl v Brně a všichni, co byli odsouzeni, byli brzy převezeni neznámo kam. Jak paní Horáková, tak i maminka se mohly vrátit domů a musely čekat na nástup trestu. Netrvalo to dlouho, kdy měly nastoupit trest. Odjely do Starého Města na vlak. Když vlak přijel, nádražák chodil kolem nich a stále křičel: „Žádný civil, jenom vojsko.“ Nedovolil, aby nastoupily. Vrátily se domů po jedné hodině v noci. Byla to skupina partyzánů, kteří dostali příkaz, aby je nepustili do vlaku. Taký velkou zásluhu na tom měl četník, který sloužil v Březolupech. Paní Horáková vyprávěla, že když šel kolem jejich domu po chodníku na Svárov, celá se třásla, že jde pro ni, on jí řekl, že to hlídá, aby obě dvě ženy trest nenastoupily. Taký se vyprávělo, že měl velkou zásluhu o to, že v Nedachlebicích ve stodole vybuchlo velké množství munice, co chtěli němečtí vojáci použít pro obranu. Vzpomínám, že ty výbuchy byly velké. Německá armáda hned začala ustupovat. Tato armáda stála kolem půlnoci po celé délce pod kaštany a tloukla na okna. Maminka nás se Stanislavem zamkla a sama jim odemkla. Vojáci chtěli něco k pití a od dědečků vzali rádio a malá kamínka. Byl povel odjezd, tak to dobře dopadlo.

Až se tatínek vrátil, tak nám vyprávěl, že společně s panem farářem Nevtpilem prošli Pankráckou věznicí a zase společně skončili v malé pevnosti v Terezíně. Taký společně z ušetřeného chleba udělali růženec pro modlení. V Terezíně je osvobodila partyzánská skupina červeného kříže (švýcarský). Tato skupina přesvědčila vedení věznice, že jim hrozí velké nebezpečí nakažení tyfusem a proto je přišli zachránit. Požadovali složit zbraně a po dlouhém vyjednávání se to podařilo. Tatínek taký vzpomínal, jak pan farář říkal, musíme hledat chleba, žádné jiné jídlo. Nacpali si ho za košile a postupně je v noci vypouštěli po skupinách, v okolí se ještě bojovalo. Pan farář měl spolužáka nedaleko, byl to kněz. Dostali se tam až k ránu. Ten se o ně vzorně postaral. Nepustil je dříve, až mohli cestování vydržet. Cestovali povozem, vlakem, na lokomotivě a taký pěšky. Muži konečně začali přijíždět domů. Jen pan farář a tatínek nepřijeli a žádná zpráva o nich nebyla. Trvalo to asi týden, kdy přišla telefonem zpráva na faru, že pan kaplan Srovnalík má zařídít, aby pan Kašpařík přijel vozem pana faráře v určitou dobu na nádraží a čekal. Zpráva se rychle roznesla po vesnici, takže hodně lidí je přišlo ke kostelu přivítat. Tatínek však vystoupil u našeho domu a první jeho slova zněla: „Nedotýkejte se mě“. Byl unavený, vyhublý na kost, vážil 42 kg. Až se umyl, převlékl, teprve bylo šťastné uvítání. Oblečení hned v humně spálil, polní láhev zaryl do země, měl strach, aby nepřenesl tyfus, který v Terezíně v Malé pevnosti byl.

Tatínka nejvíce trápila bolest hlavy, někdy více, někdy méně, ale již nikdy bolest nepřestala. Ale taký bolest v očích navždy zůstala. První procházka byla jak mohl, podívat se na pole ve Šraňkách. Šel tam v doprovodu maminky. Náhle se v protisměru objevil Pastyřík. Když je uviděl, vrátil se nazpět. Nikdy se neomluvil a nikdy nepoděkoval. Odjel budovat Slovensko.

Soudy a všechno co k tomu patřilo, stálo hodně peněz, již jsem o tom psala. Stanislav odvezl do Brna, ne naráz, celé prase, medu a jiné produkty. Bylo to s pomocí hodných lidí, kteří na dráze pracovali.

Zlín, srpen 2012

Ludmila Samohýlová, roz. Lysoňková

Placená reklama

OPOP

partner for your heating

Český výrobce kotlů na tuhá paliva přináší teplo a pohodu do Vašich domovů již několik desetiletí.

- **ocelové kotle H4EKO** - emisní třída 3
na dřevo a hnědé uhlí - ruční přikládání (14-25 kW)
na pelety - automatický režim (4-18,5 kW)

- **ocelové kotle H**
na dřevo a hnědé uhlí (12-50 kW)

- **litinové kotle UNI**
na dřevo a černé uhlí (12-55 kW)

- **automatické kotle
Woody, Black Star**
na pelety (10-80 kW)

- **zplyňovací kotle Ecomax**
na dřevo (25-42 kW)

H4EKO

OPOP spol. s r. o., Zašovská 750, 757 01 Valašské Meziříčí
tel.: +420 571 675 589, e-mail: sales@opop.cz

www.opop.cz

Malé zamyšlení nad mizejícími příjmeními rodin v naší obci

Někdy máme pocit, že se v naší klidem dýchající dědině nic neděje. Zamysleme se my starší nad příjmeními svých bývalých sousedů, přátel a známých, kteří tu s námi žili a již nejsou mezi námi. Někteří zemřeli, jiní se přestěhovali a někde vymřela rodina „po přeslici“ v rodině byla jen děvčata, která po svatbě převzala příjmení po svých manželech a tak rod zanikl. Zkusme se zamyslet, kolik příjmení se za posledních 60 let ztratilo a zaniklo. Kolik to bylo rodin, ve kterých částech naší vesnice bydleli, anebo jaké bylo jejich zaměstnání, kolik měli dětí a podobně. Zkusila jsem je sepsat, ale pokud jsem někoho opomněla, doplňte mne. Myslím si, že si naši bývalí spoluobčané naší malou vzpomínku zaslouží.

- 1.) BAČOVČÍK - Velká ulička, měli 3 děti. Dcera Františka se provdala, synové Květoslav a František se odstěhovali.
- 2.) BABICA - Kozina, měl 2 dcery Ludmilu a Marii, které se provdaly. Syn Ladislav se odstěhoval.
- 3.) BAKAJA - bydlel v přízemí zámku, vpravo od hlavních dveří. Měl dvě dcery Josefu a Filoménu a syna. Obě dcery zůstaly svobodné. V dospělosti se všichni odstěhovali do Zlína.
- 4.) BŘEZINA - Malá ulička, měli dvě dcery Boženu a Marii a syna Josefa – dcery se provdaly a všichni se odstěhovali..
- 5.) BUREŠ - 2 rodiny - Žleby - Rodina měla 5 dětí. Synové Josef, Stanislav a Ladislav. První dva se odstěhovali, dcery Marie a Ludmila se rovněž odstěhovaly. Syn Ladislav se oženil a bydlel na Pořadí a měl 2 syny.
- 6.) BYČEK - Velká ulička, měl dvě dcery Ludmilu a Radku, které se provdaly.
- 7.) ČECHMÁNEK - 3 rodiny. Včelínky - měl 4 syny, kteří se odstěhovali a dvě dcery, které se provdaly. Žleby - rodina měla 2 děti. Syn Miroslav se odstěhoval, dcera Marie se provdala. Pořadí - rodina měla tři dcery Anastasii, Růženu a Marii, které se provdaly
- 8.) ČERNICKÝ - syn Alois a dcera Dana se odstěhovali.
- 9.) ČIŽMÁŘ - 3 rodiny - Drahy - synové František a Hynek se odstěhovali. Podsedky - syn Břetislav zemřel, dcera Marie se provdala. Kopec - měli 2 dcery Emilii a Marii, které se provdaly.
- 10.) DĚDÁČEK - Močidla stolař - měl 5 dcer a dva syny. Zdeněk se odstěhoval, syn Drahoš zemřel, dcery se provdaly.
- 11.) MUDr. DOSTÁLEK - Podsedky, byl obvodním lékařem v Březolupech. Měl 3 děti - dva syny Antonína a Pavla a dceru Marii. Odstěhovali se do Uherského Hradiště.
- 12.) DUJÍČEK - bydlel za pekárnou a vlastnil obchod se smíšeným zbožím. Měl 2 syny Františka a Jaroslava a dceru Ludmilu. Odstěhovali se do Topolné.
- 13.) DUCHOŇ - Úlehla, měl dceru Janu a dva syny. V dospělosti se odstěhovali.
- 14.) FABÍŠEK - Drahy, měl dvě dcery Marii a Annu, které se provdaly. Marie se odstěhovala do Bílovic.

- 15.) HLAVAČKA - Drahý, měl tři dcery Marii, Annu a Jožinku. Dcery se provdaly, Jožinka a Anna se odstěhovaly.
- 16.) HRABALOVÁ- za kostelem, měla jednu dceru, která zemřela v dětském věku.
- 17.) HRDINA - Malá ulička, měl jednu dceru Ludmilu, která se provdala.
- 18.) HŘEBÍČEK - Druhá strana, měl dvě dcery Marii a Růženku, ty se provdaly, Marie se odstěhovala do Nedachlebic. Syn Josef se přizemil do Traplic.
- 19.) JAROŠ - Zápolí, měl dvě dcery Emilii a Elišku - obě se provdaly. Dcera Eliška se odstěhovala do Toplné.
- 20.) JEŽEK - měl jednoho syna Václava, který se odstěhoval.
- 21.) KADLEC - 3 rodiny - Nad Kozinou, Na Krajíně - vdova měla 3 syny - Zdeňka, Miroslava a Antonína. V dospělosti se odstěhovali. Pod hřbitovem měli tři syny - Josefa, Bohouše a Zdeňka a dceru Marii, všichni se odstěhovali. Včelínky - dcera Marie se provdala a odstěhovala.
- 22.) KOUŘIL - Včelínky, měl dvě dcery Martu a Ludmilu, které se provdaly.
- 23.) KAŠPAŘÍK - Druhá strana, manželství bylo bezdětné.
- 24.) KOLÁČEK - Kopecký, měl dceru Marii a syna Františka. Dcera se provdala a odstěhovala, syn se oženil a odstěhoval do Uh. Hradiště.
- 25.) KORČEK - měl 2 děti a odstěhovali se.
- 26.) KOVAŘÍK - manželství bylo bezdětné.
- 27.) KOZMÍK - Zápolí, byl dentista, jedna dcera Ingrid, která se provdala.
- 28.) KRČMA - Podsedky, měl jednu dceru, která se provdala.
- 29.) KRIKL - Velká ulička, manželství bylo bezdětné.
- 30.) KŘELKA - bydlel mezi zámekem a hospodou U zámku, byl kolářem. Měl jednu dceru Hedviku, ta zůstala svobodná.
- 31.) LEDL - Podsedky, měl dvě dcery - Vlastu a Janu, obě se provdaly a odstěhovaly.
- 32.) MAJERČÍK - Žleby, měl dvě dcery - Marii a Martu. Obě se provdaly, Marie se odstěhovala.
- 33.) MALIŠ - Žleby, měl dvě dcery Marii a Štěpánku, obě se provdaly. Marie se odstěhovala.
- 34.) MAREK - bydlel druhý dům před hospodou U zámku. Měl syna Josefa a dceru Emilii. Oba se odstěhovali.
- 35.) MEŽÍRKA - Kozina, byl řezník. Manželství bylo bezdětné. Vzali si do péče děvče - schovanku, která se v dospělosti provdala a odstěhovala z Březolup.
- 36.) MÍKA - bydlel nad zámekem, měl 4 děti. Rostislava, Marii, Ludmilu a Aničku. Děvčata se provdala, Marie a Rostislav se odstěhovali do Bílovic.
- 37.) MIKULAJSKÝ - bydlel pod hřbitovem, byl holičem. Měl dvě dcery - Růženku a Vlastu. Obě se provdaly. Růženka se odstěhovala do Uherského Hradiště.
- 38.) MOČÍČKA - 2 rodiny. Podsedky - měli dvě děti, dceru Jarku a syna Slávka. Dcera se provdala a odstěhovala do Brna, syn se oženil a odstěhoval. Pod kopcem - František a Filomena se vzali v pozdním věku a děti již neměli.
- 39.) MASTAKÁN - měl dvě dcery Marii a Zlatu a syna Jana. Všichni se v dospělosti odstěhovali.
- 40.) MĚRKA - Kozina - měl 3 syny - Miroslava, Stanislava, Lubomíra a dceru Zdeňku - všichni se odstěhovali v dospělosti.

- 41.) MOSOR - Pořadí. Měl syna Milana a dceru Miluši. Dcera byla svobodná, syn se oženil, oba se odstěhovali.
- 42.) MOUČKA - bydleli za kempem, vlastnili dolní mlýn. Byli 3 sourozenci. Augustin byl knězem, sestra Helenka a bratr Jaroslav zůstali svobodní.
- 43.) NEVTÍPIL - Josef byl dlouholetým knězem naší farnosti. Bydlel na faře.
- 44.) NYITRAI - syn Ladislav se odstěhoval, dcery Růžena a Irena se provdaly.
- 45.) PANEK - Močidla, měl jednu dceru Lidušku a ta se provdala.
- 46.) PEŠKA - bydleli za pekárnou a měli dva syny. Vratislava a Lubomíra. Odstěhovali se.
- 47.) PĚNKAVA - bydlel na Lapači, byl lesním správcem. Měl dvě dcery Janu a Jitku, odstěhovali se do Zlína.
- 48.) PLAČEK - Kozina, měli 3 syny - Gustava, Jaroslava a Rostislava. Jaroslav a Rostislav se v dospělosti odstěhovali, Gustav se oženil a měl tři dcery - Růženku, Dášu a Alenku. Dcera Růženka se provdala do Topolné, Alenka se provdala na Velehrad.
- 49.) ŘEMENOVSKÝ - Žleby, měl dvě dcery - Růženu a Annu a syna Ludvíka. Syn se odstěhoval, dcera Růžena se provdala, dcera Anna zůstala svobodná.
- 50.) SIVÍK - Drahý, měl tři dcery - Annu, Ludmilu a Helenku - všechny se provdaly, Anna se odstěhovala.
- 51.) STRÝČEK - Pořadí, měl syna Josefa, ten se odstěhoval. Dvě dcery - Marii a Ludmilu, ty se provdaly a odstěhovaly.
- 52.) SURÝ - bydlel u druhého mostu přes Březnici. Měl dvě dcery - Marii a Zdenku. Obě se provdaly, Zdenka se odstěhovala.
- 53.) ŠMIGURA - Včelínky, měl jednoho syna a ten se odstěhoval.
- 54.) ŠPUNDA - Pořadí, vlastnil první autobus a provozoval autodopravu do Zlína. Měl jednu dceru Věru, která se provdala a odstěhovala.
- 55.) MUDr. ŠUSTEK Josef - dlouholetý obvodní lékař v Březolupech. Měl dva syny Josefa a Pavla a v důchodu se odstěhoval do Bílovic.
- 56.) VACEK - Močidla, příslušník veřejné bezpečnosti. Měl jednu dceru Danu, která se provdala a odstěhovala.
- 57.) VAŘÁK - měl 3 děti, dvě dcery Lenku a Ivanu a jednoho syna, odstěhovali se.
- 58.) VAŠÁT - Močidla, byl řidičem autobusu a měl dvě dcery - Marii a Zdenku, obě se provdaly.
- 59.) VAŠÍČEK - měl tři děti, odstěhovali se.
- 60.) VAŠINA - Močidla, byl pekařem. Měl jednu dceru Růženu, která se provdala a odstěhovala.
- 61.) VRZALA - byly zde 4 rodiny - u prvního mostu přes Březnici, měli syna Jaroslava, který byl svobodný a odstěhoval se do Starého Města. Dcera Růženka se provdala a odstěhovala. - u Čistého, měli dceru Ludmilu, která se provdala a syna Miroslava, který se odstěhoval. - u hřbitova Na Kopci, měli tři syny a tři dcery. Dcery Anna a Terezie se provdaly, synové Vojtěch a František bydleli v Březolupech a založili zde rodiny. - v Zápolí, měli syna Pavla a dceru Bohumilu, která se provdala, syn se odstěhoval.
- 62.) ZASADIL - Kozina, měl dva syny - Josefa a Lubomíra, oba se v dospělosti odstěhovali.
- 63.) ZEMČÍK - bydlel v domě, kde je nyní pekárna, byl řezníkem a prodával maso a uze-

niny, dělal i domácí zabijačky u soukromníků. Měl tři dcery - Annu, Marii a Zdenku. Všechny se provdaly. Marie a Zdenka se odstěhovaly.

64.) ŽELEZNÝ - měl pět synů, odstěhovali se z Březolup.

Za pomoc při hledání některých příjmení děkuji paní Kašné, paní Anně Postavové a paní Daně Šohajkové.

MUDr. Anna Otrhálková

Tradiční akce hraní na Štěpána pod borovicí v parku na rybníčku. Co dodat. Jižané správně naladěni, posluchači a povětšinou i zpěváci v jednom nadmíru spokojeni, várnice prázdné. Prostě i v roce 2012 tato akce oslovila spoustu lidí, kteří si navzájem neváhali zpestřit vánoční svátky. Jižanům děkujeme a přejeme hodně dalších vydařených „hraček“ na rybníčku pod borovicí.

Volba prezidenta České republiky

1. kolo volby prezidenta 11. a 12.01.2013

(volební účast 66,69 %)	celkem	Volební okrsek1	Volební okrsek 2
Počet voličů zapsaných do výpisu ze stálého a zvl. seznamu voličů	1366	594	772
Počet voličů, kterým byly vydány úřední obálky	911	376	535
Počet platných hlasů	905	375	530

2. kolo volby prezidenta 25. a 26.01.2013

(volební účast 64,16 %)	celkem	Volební okrsek1	Volební okrsek 2
Počet voličů zapsaných do výpisu ze stálého a zvl. seznamu voličů	1367	597	770
Počet voličů, kterým byly vydány úřední obálky	877	361	516
Počet platných hlasů	874	360	514

Celkové výsledky jednotlivých kandidátů.

		1. kolo volby			2. kolo volby		
Kandidát		OVK 1 počet hlasů	OVK 2 počet hlasů	CEL- KEM HLASŮ	OVK 1 počet hlasů	OVK 2 počet hlasů	CEL- KEM HLASŮ
1	Zuzana Roithová	33	40	73	-	-	-
2	Jan Fischer	71	109	180	-	-	-
3	Jana Bobošíková	12	17	29	-	-	-
4	Tatána Fischerová	8	12	20	-	-	-
5	Přemysl Sobotka	8	7	15	-	-	-
6	Miloš Zeman	127	156	283	235	330	565
7	Vladimír Franz	22	23	45	-	-	-
8	Jiří Dienstbier	44	76	120	-	-	-
9	Karel Schwarzenberg	50	90	140	125	184	309

Stručný životopis, Jana Hubáčka amatérského březolupského malíře

Pan Jan Hubáček se narodil 15.02.1913 v Napajedlech, kde přechodně bydlela celá rodina. Jeho otcem byl Augustin Hubáček a matkou Julie, rozená Fusková.

Měl dva bratry, staršího Josefa, narozeného v roce 1910 a mladšího Stanislava narozeného v roce 1921. Do obecné školy chodil už v Březolupech, kam se celá rodina přestěhovala do domku ve Žleboch, v roce 1916. Od roku 1930 už bydleli v nově postaveném malém domě Za Ohradů, číslo popisné 349.

Po ukončení základní školy se vyučil malířem a natěračem ve firmě „Bohanus“ v Ostravě. Už tam se začalo projevoval jeho umělecké nadání především v ladění barev a barevných kombinací částí nebo celých místností.

Vojnu prožil u 91. cyklistického praporu v Sabinově na východním Slovensku. Po vojně pracoval ve firmě Baťa Zlín a jezdil s partou malovat a natírat po celé republice.

V roce 1936 se oženil s paní Annou Blažkovou. V březnu 1937 se jim narodil syn Josef, v roce 1942 syn Stanislav a v roce 1946 dcera Jana. To už bydleli na Kozině čp. 117. V té době už pracoval v nově vzniklé firmě Stavosvit Zlín a později ve firmě Pozemní stavby Gottwaldov, kterou neopustil až do odchodu do důchodu. Už v průběhu 2. světové války a následně po ní se ve svém volném čase začal více věnovat malování obrazů, především krajin v olejové technologii. Postupně se vypracoval ve velmi dobrého amatérského umělce. Uznávali jej i mnozí profesionální umělci (např. p. Gajdůšek ze Zlína). V tomto směru byl velmi pracovitý. V jeho koníčku ho podporovala manželka, děti i ostatní příbuzní.

Namaloval stovky obrazů, které jsou ve vlastnictví občanů nejen v Březolupech a okolních vesnicích, ale po celé republice. Několik obrazů má i v zahraničí, kdy maloval například na Slovensku a na Kubě, kde pobýval pracovně. Nejvíce aktivní byl v letech 1960 – 1980.

Byl velkým milovníkem přírody, kam chodil malovat nejraději, občas s p. Františkem Šišákem, též amatérským umělcem. Provozoval myslivost, byl sadařem na slušné úrovni, rád i houbařil. Se svým dobrým přítelem p. Josefem Hřebíčkem si občas, při různých příležitostech, zahráli i na harmoniku – heligonku. Jeho velkým kamarádem byl i p. Jaroslav Gajdůšek, výborný truhlář z Koziny.

Bohužel, po pětadesátce se u něj začala projevovat nevyléčitelná choroba. Postupně ustávala jeho aktivita ve všech činnostech včetně malování. Nakonec své nemoci, v jeho 78 letech života, v březnu 1991, podlehl. Přesto na něj, i díky jeho krásným obrazům, stále s úctou a uznáním vzpomínáme a vzpomínat budeme.

zpracoval Stanislav Hubáček, syn

I tento autoportrét pana Jana Hubáčka jste mohli shlédnout na březolupském zámku v rámci výstavy (15.–18.2.2013) obrazů místních autorů s motivy převážně naší obce. Výstava se konala u příležitosti 100-ho výročí od narození pana J. Hubáčka a také jako jakési dozvuky oslav 750 let naší obce (2011). O zhlédnutí přes 60 obrazů z pod šeteců celkem 7 autorů byl velký zájem. Dovolíme si i touto cestou poděkovat „duši“ celé výstavy, panu Stanislavovi (synovi pana J. Hubáčka), stejně jako i všem ostatním, kteří se na přípravě a průběhu výstavy podíleli, včetně vlastníků obrazů, kteří je na výstavu zapůjčili.

Můj milý kmocháčku

Škoda, že v této slavné chvíli,
tu nejsi s námi,
určitě bys velkou radost měl,
a mnohý by Ti záviděl.

Je to velká čest pro Tebe
a věřím, že se na nás díváš z nebe.
S Tvou prací, kterou jsi po sobě zanechal,
tu žiješ s námi v obrazech svých dál.

Jsou lidé, kteří vyrostou, rozkvetou
a uvadnou jak květiny
a nezanechají po sobě ani kousek vzpomínky
jediný.

Za Tebe mluví dílo, které tu bude
a přetrvá nás všechny i Tebe.

Z Tvých obrazů dýchají vzpomínky,
na krásy naší dědkiny.
Pohled na krajiny z Tvých cest nám vykouzlí

úsmev na tváři
a pohladí nás balzámem na duši.

Tvé obrazy jsou realita samá
a každý je má rád,
nemusíme pod obrazem číst,
co malíř nám svým dílem chtěl dát.

Dnes děkujeme Tobě za všechnu krásu,
kterou jsi šetecem zachytil i pro nás
a nenechal jen sobě.

Přijmi od svých dětí, vnoučat, synovců
a neterčí
za své dílo vřelé díky jménem celé rodiny
a v neposlední řadě díky,
od Tvé rodné dědkiny.

Ke stému výročí narození pana Jana Hubáčka
složila Mudr. Anna Otrhálková

Výtěžek tříkrálové sbírky 2013

V sobotu 5.1.2013 proběhla v naší obci Tříkrálová sbírka.

Po sečtení výtěžků ze všech sedmi pokladniček, které putovaly naší obcí, bylo zjištěno, že letos bylo v Březolupech vybráno celkem: 40.693,- Kč.

Všem, kteří na tuto sbírku přispěli, velmi děkujeme.

Zároveň touto cestou chceme ještě jednou poděkovat všem koledníkům a vedoucím skupinek, kteří se letos na sbírce v Březolupech podíleli.

Pro kontrolu zde uvádíme i čísla z let minulých

V roce 2012 se vybralo 44.341,- Kč

V roce 2011 se vybralo 40.313,- Kč

V roce 2010 se vybralo 38.158,- Kč

O honebním společenstvu

11.ledna 2013, tedy více jak po deseti letech, proběhla v zasedací místnosti OÚ valná hromada Honebního společenstva Březolupy (dále jen HS). Z účasti bylo zřejmé, že drtivá většina drobných vlastníků honebních pozemků-členů HS, se vzdala svého práva účastnit se jednání a rozhodování a toto přenechala-formou plné moci-několika lidem, kterým bylo umožněno pozvánky roznášet. Není žádným tajemstvím (i když mnoho občanů to neví), že členové místního „Mysliveckého sdružení“ (dále jen MS) jsou rozhádání (možná ještě slabý výraz), takže tuto možnost dostali jen ti „hodní“. Není účelem tohoto článku řešit spory v MS, to je jejich interní záležitost, na to nemám právo ani dostatek informací. Chci jen upozornit všechny neinformované členy HS (a těch je většina), že se podepsáním plné moci k zastupování na valné hromadě zbavili svého práva rozhodovat, volit a být voleni, nezbavili se ovšem svých povinností, jako plnit ustanovení Stanov HS, plnit rozhodnutí přijatá orgány HS, podílet se na úhradě případných škod způsobených HS, a dalších, které-tak jako práva-jsou uvedena v čl.4 „Stanov“ schválených na této valné hromadě.

Zajímavý je určitě i čl.10 - Zásady hospodaření, který-mimo jiné-v bodu 1 uvádí: „HS odpovídá za své závazky celým svým majetkem. Členové HS ručí za závazky HS.“ A aby bylo jasno-v období mezi valnými hromadami řídí činnost HS honební výbor, který tvoří honební starosta, honební místostarosta a další 3 členové. A „čirou náhodou“ (samozřejmě díky posbíraným hlasům členů HS) jsou ve výboru 3 členové místního MS, 1 z jiného (zastupující vlastníka pozemků, který zde hospodaří) a 1 zastupující obec (jako velkého vlastníka). Čtenářům už to asi došlo, přesto doplním: honební výbor je schopný se usnášet je-li přítomna nadpoloviční většina členů ,rozhoduje většinou přítomných členů a dle rozhodnutí valné hromady (zbavila se svého práva) rozhoduje o způsobu využití společenstevní honitby (komu bude honitba svěřena napovídá čl.9).

Nevadí mi rozhodnutí o pronájmu MS Březolupy, vadí mi způsob, jak se k němu došlo. A už vůbec je pro mne nepochopitelné a těžko přijatelné, aby pronajímatel (HS) byl ovládnán nájemcem (MS), z čehož vyplývají možná rizika(viz výše), na které jsem chtěl tímto příspěvkem upozornit a rovněž tak na spoluzodpovědnost členů HS.

Kdo chce z členů HS vědět víc, může si dle čl.4 Stanov vyžádat u honebního starosty - p.Fusek Josef - kopii (za úplatu) např. zápisu z valné hromady, Stanov (aktuální jsou i na www.brezolupy.cz), seznamu členů a pod.

Andrýsek Zdeněk, člen HS a zástupce obce v HS

Autoklub – plochá dráha

Sdružení technických sportů a činností Březolupy a Autoklub Březolupy budou v sezóně 2013 pořádat níže uvedené akce:

Sobota	09.03.2013	Zlatá diabolka - 43. Ročník + Tradix cup I- SSK
Sobota	27.04.2013	I. liga družstev ČR - plochá dráha
Sobota	18.05.2013	Jarní Motoristická -Burza
Sobota	25.05.2013	Slovácký pohár MX - motokross
Sobota	22.06.2013	Flat track - americká plochá dráha
Sobota	21.07.2013	Březolupská libovolka SSK střelnice - pistole
Sobota	31.08.2013	X. Slovácký ovál – Mezinárodní MČR dvojic /pd/
Sobota	21.09.2013	Podzimní Motoristická – Burza
Sobota	26.10.2013	Slovácký pohár MX – motokross
Sobota	09.11.2013	Tradix Cup II halová soutěž ze vzduchových zbraní
Sobota	23(30).11.2013	Otevřená klubová žákovská soutěž plast/papír LMK
Sobota	07.12.2013	II. ročník foto - soutěže a výstavy - LMK – v rámci Vánočního jarmarku
Středa	18.12.2013	Vánoční kapřík – II. ročník - halová střelecká soutěž

Josef Mizera – jednatel klubů, 777880069

Na výstavě v Otrokovicích (leden 2013) se v rámci soutěže RC modelů se svojí činností prezentovali i členové Letecko-modelářského klubu při STSČ Březolupy. Také pánům Janátům patří naše velké díky za jejich aktivitu, neboť jejich „rukama“ prošlo již několik březolupských generací.

Halový turnaj přípravek

V sobotu 26.1.2103 se uskutečnil ve sportovní hale v Březolupech 2. ročník turnaje přípravek v kopané, za účasti týmů Březolup, Lhoty u Malenovic, Huštěnovic a Topolné. Hlavním sponzorem turnaje se stala firma POEX, zabývající se výrobou a distribucí slaných a sladkých pochutin, zastoupená panem Radomírem Gajdůškem. Finančně se na turnaji podílel i TJ Sokol Březolupy. Tímto sponzorům děkujeme. Velké poděkování rovněž patří i rodičům, kteří se podíleli na organizaci turnaje.

K samotnému turnaji. Po rozlosování byla zahájena jednotlivá utkání, která měla v každém utkání vysokou sportovní úroveň. Všechny zápasy se líbily jak divákům, tak i trenérům a všichni jsme s velkou radostí konstatovali, jak máme šikovné fotbalisty a fotbalistky.

Dalším velkým plusem je to, že nedošlo v celém turnaji ke zranění. Vítězem turnaje se stalo fotbalové mužstvo ze Lhoty u Malenovic. Každý tým byl odměněn pohárem a dárkovými balíčky, dále pak trenéři vyhodnotili z každého týmu tři nejlepší hráče a tito byli taktéž odměněni. Po skončení turnaje se zúčastněné oddíly shodly na tom, že přijedou i příští rok. To se bude konat jeho již III. ročník a vypadá to, že se podařilo v Březolupech položit základy k trvalému setkávání fotbalových přípravek.

Na závěr by vedení přípravy ještě jednou chtělo poděkovat rodičům především za to, že tým celý loňský rok doprovázeli na zápasy. Ostatní rodiče, kteří ještě váhají přihlásit dítě do fotbalu, nechtě se zeptají na činnost v přípravce rodičů, jejichž dítě přípravku navštěvuje.

Hofěrek František, trenér přípravy

15. ročník vánočního halového fotbalového turnaje: „O POHÁR STAROSTY OBCE BŘEZOLUPY“

Jako každoročně se 26. prosince uskutečnil ve víceúčelové hale fotbalový turnaj „O pohár starosty obce Březolupy“. Na něm se sešlo celkem čtyřicet sedm hráčů, čímž byl tentokrát překonán „rekord“ v minimální počtu hráčů 49 z prvního ročníku v roce 1998. Vypomoci jako rozhodčí přišli Milan Bernatík a František Kukla, a opět nechyběli pravidelní a osvědčení organizátoři Petr Kukla, Luboš Klučka a Radek Berecka.

Tato, dá se říci, již „letitá“ tradice byla prodloužena o rok další, tentokrát patnáctý. Pořadatelem turnaje byl jako při všech předchozích ročnících Obecní úřad Březolupy, finančně byl turnaj zajištěn startovním od hráčů a příspěvkem sponzorů, kterými byli: TRADIX-ing, Jiří Křen a JAKOS spol. s r.o..

Ročník 2012 byl odehrán opět po čtyřech letech pouze v jedné základní skupině, protože se přihlásilo jenom sedm týmů. Tento počet je nižší o tři mužstva než loni, ale pořadatele nepotěšil zejména pokles hráčů, kde byl meziroční pokles o dvacet. Po dohodě organizátorů s kapitány se rozhodlo, že bude hrát každý s každým a poté ještě play-off čtyř nejlepších týmů stejně jako v letech minulých. Z tohoto důvodu bylo sehráno dvacet pět zápasů a nejlepší mužstva měly „v nohách“ 8 zápasů, což pro nás starší nebylo právě málo.

Při zápasech ve skupině nedošlo k velkým překvapením, ale zápasy byly velmi vyrovnané

a nelze než konstatovat, že menší počet hráčů byl vyvážen jejich fotbalovou kvalitou a disciplínou. Z tohoto důvodu bylo za celý turnaj dosaženo pouze 44 branek, což znamenalo třetí nejnižší brankový průměr na zápas, a to pouze 1,76 gólu. První tři postupující, kterými byli Zápolí, Fénix Žleby a Nazdárce měli větší bodový náskok, o čtvrtém postupujícím ve prospěch Remízy na úkor Drahů-Uličky rozhodlo až celkové skóre.

Semifinálové zápasy byly tentokrát opět těsné, což se stává v této fázi turnaje již tradicí. I když mužstvo Zápolí, které ve skupině neprohrálo a dostalo pouze jeden gól postoupilo přece jenom jistě po výhře 2:0 nad FC Remíza. Ve druhém zápase zvítězili Nazdárce nad Fénixem Žleby oslabeným zraněním Michala Zelíka 1:0.

Závěrečné zápasy na turnaji byly opět velmi napínavé a o konečném umístění rozhodla vždy jedna rozdílová branka. V zápase o 3. místo, zvítězilo mužstvo FC Remíza nad Fénixem Žleby 1:0. Stejným výsledkem po vyrovnaném průběhu skončil i zápas Nazdárků se Zápolím, čímž jim oplatili stejný výsledek z ročníku 2011. Tým Nazdárků tak získal své páté vítězství na turnaji.

Celkové pořadí turnaje v roce 2012 bylo následující: 1. Nazdárce, 2. Zápolí, 3. FC Remíza, 4. Fénix Žleby, 5. Drahý-Ulička, 6. Kyčelní klouby a 7. Cukr bar. Nejlepším střelcem turnaje byl potřeť za sebou Tomáš Stašek (Nazdárce), tentokrát se šesti vstřelenými brankami. Od roku 2007 udělovanou „Cena Jaromíra Zelíka“ za aktivní přístup k turnaji za rok 2012 převzal František Kukla.

Závěrem uvádím ještě několik vybraných statistických údajů ze všech 15 ročníků.

Celkovými vítězi se stalo 6x mužstvo Zápolí, 5x Nazdárce, 2x Nevěsty, 1x Žleby a 1x Drahý. Celkem se turnaje zúčastnilo za patnáct let 24 různých mužstev. Zápolí a Drahý (Drahý-Ulička) se zúčastnily všech ročníků.

Celkem se turnaje zúčastnilo po dobu jeho trvání 206 hráčů (v roce 2012 přibyl pouze jeden). Celkový počet hráčů v jednotlivých ročnících byl různý, v roce 2003 a 2011 hrálo nejvíce - 63 hráčů, naopak v roce 2012 pouze 47. Všechny 15 ročníků se zúčastnili 4 fotbalisté a to: Hubáček Josef, Šohajek Radomír,

V sobotu **27.4.2013** proběhne na Zlámanci již tradiční „putovní“ **přehlídka písňových** skladeb plná vystoupení dětí a mládeže z mateřských, základních škol a spolků **z obcí Regionu Za Moravú**. Předpokládaný začátek bude ve 14:30 hodin. Přijďte se podívat a povzbudit vystupující.

Letošní termín březolupské pouti už je znám. **Březolupská pouť** vychází na víkend 16. – 18. srpna 2013. Na poutňovou sobotu je také připravováno „Střetnutí-stretnutie 2013“. V rámci této akce by k nám měli zavítat na přátelské fotbalové utkání staří páni a další zástupci z družební obce Brezolupy (SK). Večer bude za halou pouťová zábava s živou hudbou, na kterou jste všichni, nejen fandové fotbalu, srdečně zváni.

Pořádá TJ Sokol ve spolupráci s obcí Březolupy.

Od února 2013 je ve zkušebním provozu nový softwarový modul **ŠKOLNÍ JIDELNA** (<http://skolnijidelnabrezolupy.cz>). Naleznete zde jídelníček včetně jeho archívu, fotografie jídel a jiné informace. Možnost zpětného známkování jídel strážníky školní jídelny v ZŠ má za cíl optimalizovat skladbu jídelníčku s dopadem na zvýšení počtu skutečně zkonsumovaných jídel a to především žáky školy. Do školní jídelny je zřízen i nový internetový telefon 576 013 360 a e-mail jidelnabrezolupy.cz. Všem přejeme dobrou chuť.

První březnový víkend hodnotil svou činnost na výroční členské schůzi **Český zahrádkářský svaz**.

V minulém roce bylo třeba zahájit rozsáhlé opravy technologického zařízení pálence. Protože v roce 2011 byl dobrý zisk z pálence vlivem dobré úrody ovoce, mohly být tyto práce provedeny. Vedle opravy kotlů byla na pálence provedena první etapa výměny oken. Celkem se proinvestovalo 247 tisíc korun. Na výměnu oken jsme obdrželi dotaci z EF přes Místní akční skupinu Dolní Poolšaví ve výši 85,5 tis. korun.

V roce 2012 byl příjem z pronájmu pálence, z moštování, vaření povidel a pálání celkem 612 tisíc korun. Za el. energii, vodné a plyn zaplatíme ročně kolem 160 tisíc korun. Výnos z loňského roku, s využitím opět i dotací z EF a přebytků let minulých, plánujeme investovat do dalších oprav technologického zařízení pálence a do druhé etapy výměny oken v celkové výši 318 tisíc. Na členské schůzi poděkoval předseda St. Hubáček jak výboru, tak všem členům, kteří pomáhají při této náročné práci. Rovněž poděkoval panu starostovi za dobrou spolupráci s OÚ.

Do tohoto roku jsme si dali mimo jiné za úkol zlepšit prezentaci zahrádkářů v obci na webových stránkách, zapojovat se do společenských akcí a aktivně působit na děti. Vždyť se jednou budou starat o krajinu, ve které budou žít. Nemělo by se o tom jenom mluvit, ale něco dělat.

za ČZS ZO Březolupy Marie Šišáková

Zimní noční Březolupy 2013

Momentka z výstavy obrazů na zámku. Další info k výstavě také uvnitř zpravodaje, fotokopie vystavených obrazů (pořádili M. a J. Michalíkovi) naleznete i ve fotogalerii na www.brezolupy.cz.

I letošnímu společenskému večeru rodičů (19.1.) dominovala polonéza v podání žáků 9. třídy. Děkujeme paní učitelce Stiglerové a Chlachulové za nacvičení a dětem (nebo lépe mládeži) za nádherné zahájení večera. Poděkování také paní Z. Bartošové za poskytnutí fotografie a samozřejmě hlavně pořadatelům z řad Sdružení rodičů při naší škole. Jsme rádi, že i tento taneční večer si našel své místo a již tradičně zpestřuje začátek roku březolupskou společenskou scénou.

Kdo nenavštívil, neuvěří. Tolik fašankářů, tolik hříchů, top hřích desetiletí, Okamurova1000 a mnoho a mnoho dalšího. I letos se v sobotu 9.2. totiž fašankáři, po odpoledním průvodu masek obcí, sešli na večeru plném zábavy v naší hale. Děkujeme březolupské mládeži za organizaci, za jejich aktivní účast na fašanku a držíme jim palce, ať je fašank baví i do dalších let.